

ONZE
VOGELS

51^e JAARGANG N° 2, FEBRUARI 1990

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

De

ssel

VOGELS

ISSN 0030-3224

BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 49.000)

REDACTIE

C.E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties – ook die van leden en abonnees – met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de NBvV. Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op 'Onze Vogels', van zuivere particuliere aard zie onder 'Vraag en Aanbod'.

VRAGEN OVER?

WATERSLAGERS aan: H. Warmerdam, V.d. Duijn van Maasdamlaan 45, 2181 XB Hillegom.

HARZERS aan: M.A. Paans, Leeuwerik 78, 5165 KZ Waspik.

KLEURKANARIES aan: J.A. Barsch, Grotestraat 53 6511 VB Nijmegen.

VORM- EN POSTUURKANARIES aan: J. Kuiper, W. Marisstr. 2, 2282 SP Rijswijk.

EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN, GROTE PARKIETEN EN

AGAPORNIDEN aan: D.A. Duivis, St. Josephstraat 46, 4847 SG Teteringen.

ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN HUN BASTAARDEN aan: C. van Elven, Van N. van Eemnesln. 7, 8384 EA Wilhelminaoord.

TROPISCHE VOGELS EN HUN BASTAARDEN aan: M. Schuurhuis, Drecht 23, 8032 CH Zwolle.

VRUCHTEN- EN INSECTENETERS aan: G.M. Essenberg, Van Beethovenln. 213, 3144 AE Maassluis.

GRASPARKIETEN aan: S. Harkema, Prov. weg 29a, 9677 PA Heiligertee.

Postzegels voor antwoord bijsluiten.

Geen retourportl, dan ook geen antwoord!

Deze regel geldt ook voor vragen aan auteurs etc.

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda, onder nummer V-280824.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 26 maart 1990

IN DIT NUMMER

	pag.
Stanley rosella	52
Zomaar wat losse gedachten over "het waarom"	55
Europese vogels en hun kleurmutatie	58
Onze harzervogels	58
Het goudbukje	59
Praktische kweek van Grasparkieten	60
De bronsvleugelduif	63
Vogel '90 - oorkonden	64
Het landelijk zanggebeuren	64
Kampioenen NBvV - Vogel '90	66
Rosé-spreeuw	68
Kleurkanaries	69
De Dufresne astrilde	71
De Chinese of Gestreepte babax	72
Over kleurkanaries	74
Over nachtegalen en verwanten	77
Ontbossing, Beblossing	81
Nieuwe keurmeesters	85
Voortplantingsgedrag van de veldleeuwerik	88
De vollere van de maand	91
NBvV Boekenservice	94
Bondsmededelingen	95

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Beaphar	54
Bogena, Vogelweelde Meppel	70
Holland Diervoeders	76
Vraag en Aanbod	82
STT, GEHU, Rotol	83
K.B.O.F., G.J. van Norden, Rein van der Veen, J. Heesakkers	84
Fauna metaalwaren bv., Kloog, Vogelvideo, H. Dijkstra	86
Orni-Mondo, Walro	87
CéDé	89
Boskoopse vogelmarkt	90
Vogelmarkt te Joure	91
CéDé, Rien Zagers, Engelgeer, Vogelbeurs Methoeve	92
Animali, Fauna metaalwaren bv., Konacorn, Van Keulen	93
Avesproducten, Vogelshop Keesmaat, I.C.B., WOVO,	94

Foto voorplaat: Stanley rosella's

Foto: Coes Scholtz

Ontwerp en druk: Steens Schiedam b.v.

Postbus 59, 3100 AB Schiedam - Telefoon (010) 462 29 22

Stanley

Tekst: Cevab
Foto's: H. Müller

Stanley Rosella (P.l. xanthogenys) 1-0

Met een lengte van ongeveer 27 cm is de **Stanley rosella** de kleinste van het geslacht *Platyercus*.

Er zijn twee rassen beschreven, te weten: ***Platyercus icterotis icterotis***, welke een bewoner is van de kuststreek van Zuidwest Australië en ***Platyercus icterotis xanthogenys***, welke voorkomt in het binnenland van Zuidwest Australië.

Het uiterlijk verschil tussen beiden is niet altijd even duidelijk. De vogels van de kuststreek tot die in het binnenland verschillen geleidelijk van kleur. Waar het gaat om de twee uitersten, zien we dat de rug- en vleugeldekveren van de nominaatvorm groen zijn omzoomd; de kop en onderzijde effen rood zijn en de wangen donkergeel. De ondersoort is wat groter van formaat, rug- en vleugeldekveren zijn rood omzoomd; de rode onderzijde is met wat geel vermengd en de wangen zijn zuiver geel.

De pop van de nominaatvorm heeft een zuiver rode voorhoofdsband en de kop en onderzijde is gemengd rood-groen. Van de ondersoort is de pop bleker van kleur dan die van de nominaatvorm; de rugdekveren zijn groenachtig geel omzoomd en de voorhoofdsband en onderzijde is roodachtig geel. Bij deze rosella-soort is er derhalve sprake van een seksueel dimorfisme,

een uiterlijk waarneembaar verschil tussen man en pop.

In de loop van de vele jaren, hebben deze rosella's zich tot echte cultuurvolgers ontwikkeld, alhoewel de voorkeur

schijnt uit te gaan naar licht beboste gebieden. Ze trekken paarsgewijs of in kleine gezins-groepjes op. Eenmaal gevormde paren blijven elkaar ook na de broedtijd trouw.

Hun voedsel bestaat in hoofdzaak uit onkruid- en graszaden, maar ook worden bladknoppen, vruchten en insecten opgenomen. Het meeste voedsel vinden ze op de grond waar ze dan ook veelvuldig vertoeven. Broeden doet alleen de pop en een legsel bestaat uit 3 tot 7 eieren, gemiddeld 4-5. Het mannetje verblijft gedurende die periode in de nabijheid van het nest dat zich in een holte van een dikke tak of stam van een bij voorkeur eucalyptusboom bevindt. Regelmatig brengt hij de pop wat snavelkost en zij verlaat dan ook vrij zelden het nest. De broedduur bedraagt ongeveer 20

dagen. Enkele dagen nadat de eieren zijn uitgekomen, helpt ook de man mee om de jongen te voeren. Als die jongen op een leeftijd van 4 tot 5 weken het nest verlaten, zijn ze overwegend groen van kleur en hebben ze nog maar heel vaag afgetekende wangvlekken. Tijdens de jeugdru komt er steeds meer rood in het geve-

Rosella

Stanley Rosella (*Platycercus i. icterotis*) 1-1

derteen is er al gauw een onderscheid te maken tussen mannen en poppen. De mannen zijn namelijk dan al veel kleuriger. Na de eerste volledige rui, op een leeftijd van 14 tot 15 maanden, hebben de vogels hun volwassen kleed.

Het zijn prettige volièrevogels die paarsgewijs in een vluchtje van zo'n 3 meter lengte gehouden kunnen worden. De vogels kunnen ons klimaat ook goed hebben. In de regel zijn het uitstekend accorderende paartjes en ook buiten de broedtijd komt het nogal eens voor dat ze elkaar zitten te voeren. Naarmate de broedtijd nadert zal dat elkaar voeren toenemen en dan ook zal de man zich regelmatig met een snel heen en weer bewegende gespreide staart en opgezette borst- en schouderveren op zijn mooiste tonen. Daarbij uit hij dan niet onplezierig klinkende fluittonen, de lokroep! In de volière maken de vogels om te broeden gebruik van nestkasten die ongeveer 40 tot 45 cm hoog zijn en binnenwerks een bodemoppervlak hebben van ongeveer 20x20 cm. Het in-

vlieggat moet een middellijn hebben van 5 tot 6 cm. Jonge vogels kunnen worden gered als ze 8-9 dagen oud zijn; ringmaat 5.4 mm.

Als voedsel verstrekken we ze een goed zaadmengsel voor grote parkieten, aangevuld met wat geweekt brood, onkruiden en een stukje appel, wat rozebottels en dergelijke. Maagkiezel en grit mogen niet ontbreken evena's dagelijks vers bad- en drinkwater. Stanley rosella's zijn zoals gezegd prettige volièrevogels. Ze zijn rustig van aard, geen schreeuwers, integendeel, en er is een duidelijk verschil te zien tussen man en pop. Ook dat laatste is een plezierig voordeel bij de aanschaf van deze vogelsoort. Voor het overige stellen ze betrekkelijk weinig eisen. Van een paartje van deze vogels is jarenlang plezier te beleven.

Zij nog opgemerkt dat ze in hun land van herkomst weliswaar talrijk zijn, maar toch nooit tot echt enorm grote aantallen zijn gekomen. In hetzelfde gebied als waar de Stanley's voorkomen, vindt ook de Port Lincoln parkiet, *Barnardius zonarius*, domicile en het zijn die vogels welke de Stanley's in zekere mate in bedwang houden. De Port Lincoln's zijn de biologisch meerderen van ze. Waar het gaat om voedsel, territorium en nestplaats, komen de Stanley's op de tweede plaats. Altijd verliezen ze het gevecht van de Port Lincoln's en dat verschijnsel houdt de zaak in een natuurlijk evenwicht.

Zomaar wat losse gedachten over "het waarom"

Heeft u zich nooit eens afgevraagd: "waarom is een kweek mislukt of waarom valt het resultaat tegen", ondanks dat de betreffende vogels in goede konditie waren en u herhaaldelijk kweekverslagen heeft gelezen in onze lektuur of ervaringen van meer gelukkige liefhebbers als leidraad hebt gebruikt. Zeker, leren van ervaringen van anderen is enorm belangrijk en verrijkt onze hobby in hoge mate, maar ondanks dat we deze kennis in praktijk proberen te brengen bij onze eigen vogels, kan het toch totaal anders uitpakken. Het graag gebruikte excuus: "het weer werkte niet mee..." gaat vaak niet op.

Wat we mijns inziens gemakkelijk uit het oog verliezen is, dat de omstandigheden waaronder de vogels worden verzorgd en gehuisvest bij iedereen weer anders zijn en grote invloed kunnen uitoefenen op het eindresultaat. Eensluitende adviezen zijn heel moeilijk te geven en op te volgen. Ik denk dat het minstens zo belangrijk is om je af te vragen: "waarom is het bij mij niet gelukt...; wat kan eraan schorten...!" Pas als we in staat zijn gebleken om de oorzaak van ons falen te achterhalen zijn we in staat om ook corrigerend op te treden, al dan niet gebruik makend van adviezen welke bij anderen uitstekende resultaten te zien gaven.

Tevens is het mijns inziens uitermate belangrijk dat we de vogels zeer goed observeren en zo zo veel mogelijk zelf hun partner laten zoeken in het vroege najaar, waarbij we steeds moeten uitgaan van optimaal in konditie zijnde vogels waarvan de vitaliteit als het ware afstraalt. Dergelijke koppels moeten we, zonder noodzaak, liefst niet meerschieden. Alleen bij reeds zeer lang in cultuur zijnde vogels, zoals kleur-, postuur- en zangkanaries en japanse meeuwen kunnen we ons, binnen beperkte grenzen, veroorloven om de partnerkeuze zelf in de hand te houden...! Hoe verder het domesticatieproces is gevorderd, hoe meer hun natuurlijke gedrag afzwakt en des te meer grip wij fokkers vaak kunnen krijgen op de samenstelling van de koppels. Maar

laten we ons niet vergissen, want zelfs "willoze" vogels als b.v. kanaries laten zich niet iedere door ons, op basis van hun verwachtingspatroon, uitgezochte partner aansmeren en reageren niet altijd goed op de "groen-lichtseinen" tot voortplanting die wij ze geven door zelf het tijdstip te bepalen.

Vooral bij vrij recentelijk gedomesticeerde vogels zoals b.v. groenlingen, sijen, vooral goud-amadinen en zelfs zebrevinken kunnen we niet ongestraft manipuleren!

Laten we als voorbeeld de groenling nemen. De afgelopen 25 jaar is er vooral in België baanbrekend werk verricht om deze wildzangvogel te domesticeren. Dit lijkt aardig te zijn gelukt...!, maar pas op, want ondanks de opgetreden kleurvarianten is de groenling nog steeds een vogel die de natuurwetten volgt!

Ik kan me niet aan de indruk onttrekken, dat de matig tot slechte broedresultaten met deze vogels voor een belangrijk deel zijn terug te voeren tot onjuiste huisvesting en klimatologische omstandigheden die eerder horen bij vogels die van oorsprong uit gematigde streken komen zoals kanaries.

Zeker, de vogels zitten heden ten dage droog om coccidiosis etc., waarvoor ze uitermate gevoelig zijn, te voorkomen, maar worden tevens vaak onder minder natuurlijke omstandigheden gehouden. Hiermee bedoel ik dat ze vaak het gehele jaar in binnenvolières en -kooien worden gehouden en gekweekt, waarbij mijns inziens wordt voorbijgegaan aan het feit dat deze vogels om in goede broedkonditie te komen uitgesproken seizoensinvloeden moeten ondergaan, d.w.z. in de rustperiode een uitgesproken dieptepunt voor wat betreft koude en aan de natuur aangepaste lichturen moeten ondergaan.

Vaak worden de huidige groenlingstammen min of meer op dezelfde wijze gehuisvest als kanaries, die weliswaar 's winters aan lagere temperaturen worden blootgesteld, d.w.z. onverwarmd tot lichtverwarmd worden gehouden, maar tevens vaak wat meer

lichturen krijgen al was het alleen maar om de verzorger in de gelegenheid te stellen zijn vogels te voeren en te controleren. Mijns inziens zijn we teveel geneigd om groenlingen over een kam te scheren met kanaries, waarbij we voorbij gaan aan het feit dat de kanarie van nature uit subtropische gebieden stamt. Dat kanaries zich, althans vroeger, zeer goed aan ons klimaat konden aanpassen betekent nog niet dat het voortplantingsgedrag zich bij beide soorten onder dezelfde omstandigheden op gelijke wijze ontwikkelt.

Hoewel ik ervan overtuigd ben dat er op het gebied van huisvesting en verzorging veel in positieve zin is veranderd vergeleken met de meestal "primitieve" omstandigheden waaronder vroeger vogels werden gekweekt, neemt dit alles niet weg dat we vraagtekens moeten zetten bij de wijze waarop we nu zeer vaak "kasplant-kanaries" fokken die omwille van het exterieur vaak onvoldoende worden uitgeselecteerd op vitaliteit etc. Ook zouden dergelijke kanaries, indien onder dezelfde omstandigheden als vroeger gehouden, zeker geen lang leven beschoren zijn zonder konstant gebruik van de gehele vogelapotheek. Nog afgezien van het feit dat sommige kwekers bepaalde preparaten in preventief opzicht verstrekken om hierdoor betere resultaten te boeken. Ook ten opzichte van de kweek van groenlingen is het mijns inziens wenselijk dat we onze inzichten wat meer afstemmen op de natuurlijke omstandigheden, willen we niet langzaam maar zeker afglijden naar een onaanvaardbaar niveau zowel voor de vogels als voor de liefhebbende eigenaars!

Wellicht bent u het in het geheel niet met mijn zienswijze eens. Zo niet, laat u dan uw zienswijze eens horen via ons blad. De doelstelling moet nog steeds zijn: **beleef vreugde aan uw vogels, maar kweek naar een ideaal dat kwalitatief beter wordt, óók in gezondheid en vitaliteit!**

Lars Z. de Liefde, Bunnik

EUROPESE VOGELS EN

De pastel kneueen nieuwe aanwinst

Reeds sinds jaren wordt er door diverse kwekers geprobeerd om de kleurmutaties bij de Europese Vogels vast te leggen, en dit niet zonder succes.

Vooral in België, maar de laatste jaren ook steeds meer in Nederland, zijn vogelliefhebbers in de weer met deze tak van de vogelsport wat steeds weer leidt tot nieuwe resultaten.

De eerste kleurmutanten werden geïntroduceerd bij de groenling, door dhr. L. Gonissen. Later volgden de sijs, de merel, de vink, de barmsijs, de mus, de spreeuw, de goudvink en de putter.

Sinds kort is er bij de kneu ook sprake van een "eerste" kleurmutatie en wel de pastel.

De pastel kneu waarvan de man hier staat afgebeeld kenmerkt zich door een reductie in de pigmentkleuren zowel op het bruin - als zwart eumelanine. Door een reductie van het aantal eumelaninekorrels is de spreiding van de eumelanine korrelstructuur groter geworden, wat uiterlijk een vervaging en opbleking geeft van het aanwezig eumelaninepatroon.

Bij de kneu zien we dat de lichte omzoming in de penner verder is opgebleekt. Het zwart in de slag- en staartpenner is bruin geworden.

Het donkerbruin in de dekbevedering is lichtbruin geworden. T.p.v. de kop, de hals en de borst is de bevedering even-

eens lichter geworden. Het karmijnrood in de borst en op het voorhoofd is uiteraard behouden gebleven zodat deze sterk contrasteren in een "zachte" kleur-omgeving.

De kleurvererving van deze pastelmutilatie is zo goed als zeker ongebonden recessief. De pastel kneu-man werd in 1989 gepaard aan drie wildvorm poppen waaruit zeven jongen werden geboren. Het waren vier mannen en drie poppen, allen met een wildkleur uiterlijk. Helaas overleefden niet alle jongen de eerste levensfase zodat er na de jeugdruï nog 2 jonge mannen en 2 jonge poppen over waren.

HUN KLEURMUTATIES

Waarom verondersteld wordt dat deze vererving ongebonden recessief is:

- bij een geslachtsgebonden vererving treffen we bijna altijd eerst kleurafwijkende poppen en hier is sprake van een man!
- bij een geslachtsgebonden vererving hadden er kleurafwijkende dochters geboren moeten worden.
- bij een dominante vererving waren er zeer waarschijnlijk kleurafwijkende jongen geboren en zouden er reeds meer kleurafwijkende kneuen elders voorgekomen zijn.

Het aanstaande jaar worden de volgende kweekcombinaties uitgeprobeerd.

- pastel man x wildvorm pop
- split pastel man x split pastel pop
- split pastel man x split pastel pop

De kleurvererving zal dan als volgt geschieden:

a. pastel man x wildvorm pop

$$\begin{array}{cc} \frac{x}{x} & \frac{rz}{rz} \\ \frac{x}{x} & \frac{rz}{rz} \end{array} \quad \begin{array}{cc} \frac{x}{y} & \frac{rz+}{rz+} \\ \frac{x}{y} & \frac{rz+}{rz+} \end{array}$$

De nakomelingen hieruit zijn:

$$\begin{array}{cc} \frac{x}{x} & \frac{rz}{rz} \\ \frac{x}{x} & \frac{rz}{rz} \end{array} = \text{split pastel man of}$$

$$\begin{array}{cc} \frac{x}{y} & \frac{rz}{rz} \\ \frac{x}{y} & \frac{rz}{rz} \end{array} = \text{split pastel pop}$$

b. split pastel man x split pastel pop

$$\begin{array}{cc} \frac{x}{x} & \frac{rz}{rz+} \\ \frac{x}{x} & \frac{rz}{rz+} \end{array} \quad \begin{array}{cc} \frac{x}{y} & \frac{rz+}{rz} \\ \frac{x}{y} & \frac{rz+}{rz} \end{array}$$

De nakomelingen hieruit zijn:

$$\frac{rz}{rz+} = \text{wildvorm 25\% mannen en poppen}$$

$$\frac{rz}{rz} = \text{split pastel 50\% mannen en poppen}$$

$$\frac{rz}{rz} = \text{pastel 25\% mannen en poppen}$$

Over de verdere kweekervaringen met deze pastel kneu en nog andere diverse kleurmutaties onder de Europese Vogels zullen wij u in de toekomst informeren.

Fr. Pijnen/D. den Hoed/
R. Driesmans

Scherpe maagkiesel, een belangrijke zaak voor al onze vogels!!

Als wij een kijkje in het vogellichaam nemen, treffen we daar een complete "installatie" aan om al het voedsel te bewerken en te verwerken.

Als het zaadje bijv. van de schil is ontstaan, wordt het in de krop opgenomen om daar een wekingsproces te ondergaan.

Als het gepelde zaadje geweekt is, verlaat het de krop en gaat naar de kliermaag, alwaar extra verteringssappen eraan worden toegevoegd.

Tezamen met deze sappen gaat het voedsel naar de spiermaag, die een sterke wand bezit.

Dit is dan de plaats, waar het geweekte voedsel zal worden gemalen en verkleind. Juist voor die vermalning moeten steeds scherpe maagkieseljes aanwezig zijn, die door hun onregelmatige vormen door de uitzettende en samen-trekkende bewegingen van de maag de

geweekte zaden malen. Hierdoor wordt het oppervlak van elk zaad enorm vergroot, waardoor de verteringssappen op het juiste moment en veel intensiever gaan inwerken.

Cok weer door de uitzettende en samentrekkende bewegingen van de spiermaag worden de ve'e kiezeljes langzaam, maar zeker rond geslepen, waarna zij zonder probleem het vogellichaam verlaten. Dan moet de vogel weer nieuwe kiezel kunnen opnemen. Uit het bovenstaande blijkt dat rivierzand geen enkel nut heeft, omdat daarin veelal ronde steentjes zitten.

Deze hebben geen enkel malend vermogen en vormen slechts een overbodige ballast, hetwelk alleen maar een belemmering kan zijn voor de goede spijsvertering. Als onze vogels permanent de beschikking hebben over scher-

pe maagkiesel, leidt dit tot een betere conditie, doordat ze uit het opgenomen voedsel het maximale aan voedingsstoffen opnemen.

En zelfs met dat maximale resultaat minder voedsel nodig hebben. Het advies is dan ook:

Alle vogels, zowel in binnen als in buitenvolières het gehele jaar door scherpe maagkiesel.

Het nuttig effect daarvan is dermate groot dat elke vogelliefhebber hieraan extra aandacht moet geven.

Belangrijk!

Om misverstanden te voorkomen, moet erop worden gewezen dat kiezel uitsluitend voor de spijsvertering bedoeld is en grit voor de kalkvoorziening. Vitaminen, mineralen en sporenelementen dienen in het zaad en het eivoer te zitten.

Onze Harze

essel

Weten wij alles van onze harzerkanarie, wat er van te weten valt? Als het antwoord ja is, dan kunnen wij op onze lauweren gaan rusten. Dan kunnen wij bij het kweken en de opleiding voor de wedstrijden precies gaan werken volgens het boekje en om zo te zeggen bijna alles vooruit berekenen. Toen ik bijna veertig jaren geleden mijn eerste harzervogels kocht, werd ik ook lid van de dichtstbijzijnde vereniging. Een vereniging die echte liefhebbers en kenners van die vogels onder zijn leden kende. Ik kan mij nog goed herinneren, hoe ik met ontzag en respect naar hun woorden luisterde. Daarbij mij bewust dat ik nog ontzettend veel moest- en konleren van hen. Als de oudsten onder hen een bepaalde stelling verkondigden, dan nam je zonder meer aan dat ze gelijk hadden. Zonder eigen kennis kon je hun raadgevingen waarderen en ter harte nemen. Over het algemeen bleek dan later dat het door hen vertelde in de praktijk terug te vinden was. Een belangrijk onderdeel van de doorgegeven kennis, veelal gebaseerd op ervaringen was de opleiding van de jonge mannen voor de wedstrijd. De voeding, de verdonkering of wel de tempering van het licht, werden uitvoerig besproken en waren op de vergaderingen vaak de voornaamste onderwerpen. Om het geheel hing dan nog een bepaalde sfeer van geheimzinnigheid, enkele antwoorden die wel verwacht, maar niet gegeven werden en daardoor werd dan de vraag geboren: "Zouden zij alles wel vertellen wat ze weten?" Tevens werd bij dat onderwijs in de sport dan steeds gezegd en door velen beschreven: Stel uw jonge mannen niet bloot aan scherpe en schelle geluiden, hoge tonen, piepende deuren of afwijkende toeren. Die geluiden zouden direct door de mankanaries worden overgenomen en zij zouden ze vlug laten horen. Vooral in Amerika werden er onderzoeken gedaan betreffende die geluiden. Er werden

vogels geboren en opgevoed in geluidsvrije ruimten, buiten het geluid van de soortgenoten. Er werden vogels geïsoleerd die enkel bepaalde geluiden ten gehore kregen. Daarbij bleek dat vogels die in geluddichte ruimten waren ondergebracht vanaf de geboorte slechts een gebrekkige zang lieten horen. Daarom werd vastgesteld dat de jonge vogels voorzang moesten hebben, wilden zij een mooi soort-eigen lied zingen. Ook hogere tonen en afwijkende tonen werden gretig door hen overgenomen en als ze die hoge tonen of die afwijkingen zongen, dan waren ze dat nog niet één twee, drie weer kwijt. In het verre verleden, toen onze echtgenotes er nog vast van overtuigd waren dat onze jonge mannen in de huiskamer moesten staan, is

door H. Koster

het bij ons wel voorgekomen, dat ik afkeurende blikken produceerde als de fluitketel langer glidde dan heel evertjes, als de radio muziek produceerde die volgens mijn mening enkele octaven te hoog lag voor mijn zangers, of andere voor mijn gedachte storende geluiden. Dat werd dan met nadruk naar voren gebracht, want de ouden hadden dat steeds gezegd. Met het intreden van de emancipatie werden de mannen en ook de vogels wat terug geplaatst. En daar staan wij dan. Bij mij komt dan de mening van mijn echtgenote in het geding, die zegt: "Je hebt nu al zoveel jaren vogels gekweekt, ga er maar wat minder houden!" Ik verkeerde toen in de veronderstelling dat zij bedoelde minder harzervogels. Dat deed ik toen. Een paar jaar geleden bekeek ik de ingezonden vogels op onze tentoonstelling. Daar stonden ook vier Yorkshire kanaries opgesteld. Toen ik daar zo naar stond te kijken, kwam een nog jong persoon, eigenaar van die

vogels, bij mij. Ik zei tegen hem: "Ik vind dit toch wel mooie vogels!" Daarop antwoordde hij enthousiast: "Dat zijn het ook, mijnheer Koster, maar ik heb hier geen enkele concurrentie, want er is hier in de vereniging niemand anders die ze kweekt en het vorig jaar was ik ook de enige inzender van deze soort. Ik besloot toen om daarvan ook enkele vogels te kopen en er mee te gaan kweken en ik vertelde hem dat. Ik heb dat ook gedaan en heb er nu twee jaar mee gekweekt. Tevens kweek ik vanaf 1985 de spaanse zangkanarie de timbrado. De yorkshire kanaries brengen een zang ten gehore die erg veel afwijkt van het lied van de harzer en degene onder u die de timbrado's hebben horen zingen weten dat er een heel erg groot verschil bestaat tussen de zang van die vogels en het harzerlied. Door bovengenoemde persoonlijke omstandigheden, bracht ik mijn jonge harzermannen niet zoals gewoonlijk bij de ouderdom van dertig dagen in afzondering naar een vlucht op een kamer boven om daar de kunst van het goede zingen te leren, maar liet ik ze bij de jonge poppen in een vertrek, waar ook de timbrado's en de yorkshires leefden en opgroeiden. U kunt zich indenken welke geluiden de jonge harzermannen daar hoorden. Dat was in strijd met alle lessen die wij zo dankbaar geleerd en nageleefd hadden al vele, vele jaren. Sportvrienden die dit hoorden keker erg bedenkelijk en misprijzend bij zo'n verguizing van de bestaande regels.

Toen de tijd voor het opkooien der jonge harzermannen was aangebroken, overlegde ik met mijn echtgenote dat ik zo weinig mannetjes toch wel kon afkooien in zangkisten op een kamer boven. Daar kwamen geen veren van omdat ze door de rui waren en zo'n paar vogels geven maar weinig stof." Zal ik even de aardappels voor je schillen"? In totaal 13 jonge mannen en een paar oude. (Voor de voorzang) Die ouden zouden wel volhouders moeten zijn, wilden ze de

De

rvogels

jongen mannen weer in het gareel brengen na hun afdwaling naar de zang van de timbrado's en de yorkshiremannen. Ik verwachtte wel dat zij enige van die andere geluiden ten gehore zouden brengen. Gezien de jarenlang verkondigde stelling kon ik dat zonder meer verwachten. Ik zette na enkele dagen de jonge mannen uit en wat dacht u?, geen kik of geluid dat ook maar enigszins leek op het geluid van de twee andere soorten vogels. Een paar weken later kwam er een harzerkeurmeester bij mij op bezoek. Toen ik hem mijn bevindingen vertelde, kon hij het haast niet geloven. In zijn aanwezigheid zette ik mijn jonge mannen uit en ze zongen "de planken van de tafel". Maar geen enkele toer of geluid van een niet harzervogel. Sportvrienden uitzonderingen bevestigen de regel, maar omdat geen enkele van die toeren of geluiden werden gebracht, geloof ik niet dat dit een uitzondering is en dat de harzervogels nimmer een geluid overnemen van timbrados of yorkshire vogels. Of zij dat van andere niet soortgenoten ook niet doen, weet ik niet. Maar zou het ook niet zo zijn dat zij deze zang niet overgenomen hadden, omdat die zang zoveel verschillend was van hun soorteigen zang. Zou het dan ook niet zo zijn dat zij de fouten die in de lijn liggen van hun eigen zang wel overnemen? Ik ben dat nu gaan geloven.

Want en daar heb je het weer: "De ervaring heeft geleerd en dat is ons allen in het verleden wel al overkomen, dat bijvoorbeeld een vogel met neuzige geluiden ofwel vlakke -of slagkloeken, zo vlug mogelijk uit de vlucht of de zangkast verwijderd moet worden. Als men dat niet deed, dan werden die neuzige toeren vaak nagezongen ofwel waren er veel vogels in de kast die er gewoon een slagkloekkoor van maakten. De onderhavige vogels echter, die in hetzelfde vertrek geboren, opgegroeid waren en geleefd hadden als de timbrados en de Yorkshirekana-

ries, toonden nu door hun zang dat ze niets van de anderen overgenomen hadden en enkel hun eigen harzerlied brachten, ondanks de verhalen der ouden en ondanks de resultaten van onderzoekingen. Ik hoop dat u hier uw voordeel mee kunt doen. Wij als fervente harzerkwekers en ook anderen zeggen vaak: "Een vogel is eigenwijs", maar ik begin nu te geloven dat een vogel wijs is van zijn eigen!

KALENDER 1990

Het goudbuikje

Wat grootte betreft komt die van het Goudbuikje overeen met ons kleinste inheemse vogeltje, het Goudhaantje, circa 9 cm. Dit fraaie vogeltje is van boven donker groenig-bruin met roze bovenstaartdekveren. Boven het oog loopt een brede rode "werkbrauw". De keel is geel of goudgeel, de onderdelen zijn goudkleurig oranje tot oranje-rood, afhankelijk van de ondersoort. De flanken zijn dwars gebandeerd. De pop heeft geen rode oogstroep en heeft lichtgele of grijsgele onderdelen.

Van de drie *Amandava*-soorten is het Goudbuikje de enige die voorkomt in Afrika. Hij bewoont grote delen van het Zwarte werelddeel bezuiden de Sahara. De vogeltjes houden zich bij voorkeur op in of bij uitgestrekte rietvelden, temidden van opgaande moerasvegetatie, hoog gras of andere begroeiing, het liefst in de buurt van water. Tijdens het foerageren willen ze echter wel eens meer open gebieden opzoeken, waar dan naarstig wordt gespeurd naar allerlei kleine zaadjes, hoewel ook insecten er in gaan als de spreekwoordelijke koek. Het nest bevindt zich niet erg hoog boven de grond, veelal tussen het riet of het gras. Het is een tamelijk groot, los in elkaar geflanst bouwsel van grassen en vezeltjes met een opening aan de zijkant. De binnenkant wordt warm bekled met veren, planteluis en ander zacht materiaal. Maar vaker nog annexeert het Goudbuikje een oud nest van een weervogel, dat dan opnieuw wordt bekleed of "gerenoveerd". Er komen vier tot zes witte eitjes in te liggen, die door beide ouders beurtelings worden bebroeid. Het kroost wordt in het begin gevoerd met opgebraakt voedsel.

Zoals reeds gezegd zijn er behalve het Goudbuikje (*Amandava subflava*) nog twee soorten. Dat zijn de Tiggervink (*Amandava amandava*), die domicilie heeft in grote delen van Zuidoost-Azië: Pakistan, India, Nepal, Burma, Indo-China, Maleisië en de Kleine Soenda Eilanden.

Het woongebied van de Groene tiggervink is veel kleiner. Deze *Amandava formosa* vindt men slechts in het centraal gedeelte van India.

Alle drie genoemde soorten zijn aantrekkelijke, vrij sterke kool- of volièrevogels maar dat hoef ik u waarschijnlijk niet te vertellen.

Meindert de Jong

osel

De

Praktische kweek van Grasparkieten, ervaringen en vragen.

door H. Oosterhout

Probleem 5: Welk voedsel en wanneer?

Als er iets bijzonders is met de vogels, zoals bijvoorbeeld slecht voeren, onverwachte dode vogels e.d., duikt al gauw de vraag op of de voeding wel goed is.

Veel is en wordt er geschreven over zaadmengsels en aanvullende voeding, maar kant-en-klare recepten kunnen niet worden gegeven. Daarvoor hangt de voeding teveel af van factoren zoals grootte en plaatsing van de voliëre en broedkooien, seizoen en grootte van de vogels.

Voor mezelf heb ik uit de ter beschikking staande literatuur gekozen voor het onderstaande schema.

Onderscheid maak ik in vier perioden, namelijk kweek, zomer, herfst en winter.

Voor elk van deze perioden wordt een basisvoer uit de handel met extra toevoegingen samengesteld (energie- en eiwitverhogend). Als groenvoer geef ik daarbij sla (1/8 blad per vogel), als kracht/opfokvoer ca. 0,5 gram per vogel aan kuikenopfokvoer 1 gram en verder water en grit naar behoefte.

In de aangeboden zaadmengsels uit de handel bestaan vrij grote prijs- en kwaliteitsverschillen. Plaatselijke omstandigheden bepalen de keuze van zaadleverancier en diens zaadmengsel vormt de basis voor de verstrekte, noodzakelijk geachte, toevoegingen en/of aanvullingen.

Dit jaar werd ik geconfronteerd met het plotseling veranderen van samenstelling van het gebruikelijke fabrieksmengsel. Het veranderde mengsel zag er op het oog heel anders uit. Na zo goed mogelijk uitpluizen van de zaadsoorten is er nogal wat rekenwerk nodig geweest om de gewenste aanvullingen vast te stellen. Omdat de verschillen in de calorische waarde en de eiwithoeveelheid in de diverse zaadsamenstellingen niet zo groot zijn, kunnen bijstellingen voornamelijk gezocht worden in aanpassing van de hoeveelheid haver bij de extra toevoegingen.

Het zou een vooruitgang betekenen als

de fabrikanten een declaratieplicht van de samenstelling van hun zaadmengsel zouden willen aanvaarden zoals bij de menselijke voeding.

Hieronder vindt u de resultaten van mijn mengselanalyse en een tabel van de procentuele samenstelling van de door mij verstrekte periodemengsels.

Probleem 6: Overzicht van broedresultaten 1989

Aan het begin van het jaar stelde ik "Dit jaar moet en kan het beter", en wat is er beter dan een overzicht in getallen van het afgelopen seizoen. De onderstaande tabel is gemaakt aan de hand van de verzamelde broedresultaten uit het kweekboek (zie annex 1).

Datum in broedkool	12/2-9/4	12/2
aantal nesten	6	4
aantal ronden	3	3
per ronde	6	6
aantal eieren	102	63
gezond op stok	22	22
afwijkend/dood in nest	14	11
gezond	22%	41%
afwijkend	14%	17%
onbevruucht/niet ontwikkeld	64%	42%
(reëel) (gecorrigeerd)		

Als je de cijfers zo ziet, dan lijkt het wel erg bedroevend, en toch ben ik niet ontevreden met de resultaten. De afgelopen jaren kweekte ik steeds met 5 koppels; 8 of 12 jonge vogels op stok was toen niet zo slecht.

zaadsoort	basis-mengsel		verstrekt zaadmengsel			
	cud	heden	kweek	zomer	herfst	winter
milletzaden	90	80	66	72	69	64
witzaad	5	15	21	21	19	20
hennep	-	-	3	-	1	3
gepelde haver	5	5	6	4	6	6
lijnzaad	-	-	-	-	0,5	1,5
negerzaad	-	-	1	1	1	1,5
raapzaad	-	-	-	-	0,5	1
padi	-	-	3	2	3	3
cal.waarde kJ/g	12,5	12,7	15,1	14,4	14,9	15,8
eiwit/g	11,4	11,8	14,9	13,4	13,8	14,9

De perioden zijn niet strikt gescheiden door een datum. Omdat het basiszaad per 25 kg. wordt gekocht, verdeel ik na aankoop de zak in twee x 12 1/2 kg. en koop per keer de aanvulling.

Per keer en dus per 12 1/2 kg wordt bijgevoegd:

zaadsoort	kweek	zomer	herfst	winter
witzaad	1200	1000	750	1200
hennep	350	200	200	500
haver	250	-	250	250
lijnzaad	-	-	100	250
negerzaad	100	100	200	250
raapzaad	-	-	100	100
padi	500	250	350	500

(hoeveelheden in grammen)

De herfstperiode werd in dit schema ingevoerd omdat ik door wegeningen constateerde dat de vogels tegen september duidelijk magerder werden. In de periode van de tentoonstellingen zullen de vogels nu ook gedurende de drie weken in de broedkooien en daarna in de tkool sneller op gewicht en in vorm komen.

De koppels 1 en 2 hebben wel eieren gelegd maar daarvan is geen enkel jong volwassen geworden. Deze koppels zijn pas laat in de broedkooi geplaatst, omdat volgens de voorgenomen techniek de stellen pas zeer laat tot elkaar kwamen. Misschien dat mijn verlangen naar zoveel mogelijk nesten me toch nog parten heeft gespeeld. Bij het eerste sein meende ik reeds dat het zover was.

Omdat deze nesten - zonder enige vogel op stok - wel erg sterk afwijken van de normale gang van zaken, heb ik in de laatste kolom de resultaten van de vier eerst broedrijpe nesten vermeld. In werkelijkheid geeft de eerste kolom de echte resultaten weer, want per slot meende ik te kweken met zes koppels.

Het aantal ronden werd op 3 aangehouden, omdat ik ernaar streef per seizoen ca. 20 jong op stok te hebben. Voor de plaatselijke tt. zijn dan doorgaans 5 vogels het waard om gezien te worden.

In de loop van een broedseizoen komt de vraag naar voren of het niet verstandig zou zijn om een aantal vogels weg te doen. Het heeft weinig zin om vogels aan te houden als het van tevoren vast staat, dat ze noch voor de eigen kweek, noch voor de tt. geschikt zullen zijn. Toch is het vaak moeilijk om dit onderscheid te maken en bovendien, hoe langer je de vogels ziet, des te mooier of beter worden ze.

Uit eigen onderzoek aan de gewichten van grasparkieten is gebleken dat op het oog wat slanke en korte vogels het lichtst wegen en dat de vogels met keurmeesterwaardering boven de 86 punten altijd vogels betreft van het forsere type en zwaarder gewicht. Daarom heb ik voor mezelf een grens getrokken in de gewichten van aan te houden vogels. Een dergelijke maatstaf is op een vroeg tijdstip te gebruiken en beschermt me tegen te kleine vogels, omdat het criterium onafhankelijk is van kleur, tekening, vorm, kop of wat dan ook.

Ik onderscheid voor volwassen vogels de klassen:

- 35 - 45 g. kleine vogels
- 45 - 55 g. middelmaat
- 55 - 65 g. forse vogels

In de middelmaat kunnen vogels zitten die bijvoorbeeld door tekening of kleur goed bruikbaar zijn in de kweek.

Als laagste gewicht aanvaard ik 43 gram; jonge vogels groeien soms op weg naar volwassenheid nog ca. 10 gram; daarbij komt dat het gewicht van

een grasparkiet een aantal grammen rond zijn gemiddelde schommelt (standaard spreiding is 4,1 g.)

Aan het eind van het broedseizoen 1989 werden alle vogels beoordeeld aan de hand van mijn criteria. In de volgende tabel een overzicht van de resultaten:

te laag gewicht	5 stuks
slechte houding/postuur	3
opaline	3
afwijkende tekening	5
afwijkende kleur	1

Van de 22 vogels blijven er 5 over die ingeschakeld zouden kunnen worden in mijn kweek; bovendien zitten er bij de afgekeurde exemplaren enkele vogels uit de groep afwijkende tekening en kleur, die op een tt. best gezien mogen worden. Alles bij elkaar 36% aan goede vogels.

Samenvattend:

- bevredigend aantal jonge vogels
- tevreden stemmend aantal goede vogels
- groot aantal onbevuchte/niet uitgegroeide eieren
- redelijk veel spreidpoten

Probleem 7: Kleurherkenning

Het lijkt zo eenvoudig. Raadpleeg een goede tabel en je weet wat er van het betreffende stel aan kleuren verwacht mag worden.

Helaas, zo eenvoudig ligt het niet. Deze tabellen geven de gemiddelde verwachting over een groot aantal vogels, zeg maar zo'n 200 stuks, uit een bepaald koppel.

Daar heb je niet veel aan als er maar vier jonge vogels zijn uitgekomen van dat nest. Goed is het daarom om de

waarschijnlijkheidstabel van probleem 3 ernaast te houden. Dat voorkomt allerlei speculaties over erfelijke eigenschappen en geeft ook begrip voor de stelregel dat nooit gehoopt moet worden op de vogel die volgens tabel voor ca. 13% voor zal komen.

Wat de tabellen niet aangeven is de variatie in kleur die er is voor een opgegeven kleur. Wat is precies grasgroen, wat is nog lichtblauw?

Gezien de resultaten moest een bepaalde vogel, die als fraai hemelsblauw werd benoemd, toch gerangschikt worden onder de donkerblauwe grijsvleugels, want de betreffende grijsvleugel lichtblauwe x normaal lichtblauw kan nooit normaal donkerblauw opleveren.

Afbeeldingen in kleur in handboek of op kleurplaat zijn voor de kleurvaststelling heel onbetrouwbaar, hoe duidelijk de afbeelding ook moge zijn.

Theoretisch is het mogelijk de kleur in wiskundige begrippen vast te leggen, daarmee precies omschrijvend welke kleur een vogel heeft. Wie beschikt echter over apparatuur en techniek om dit uit te voeren. Hetzelfde geldt voor de melanineverdeling, die in grote mate de kleur bepaalt.

Meer praktisch zou het zijn als we over kleurvlakken als standaard konden beschikken. Dan wel voor alle erkende kleurslagen en niet slechts voor de normaal-getekenden. Exacte kleurweergave is niet alleen voor de drukker zeer moeilijk, maar ook voor hen die dan de gewenste kleur zouden moeten vaststellen.

De theorie voor het aanduiden van kleurvariaties is nog altijd zeer zwak. Met name denk ik aan het effect van australisch grijs, de reductie van melanine bij grijsvleugels en overgoten; aan de gevolgen van de opalinefactor en de paarsfactor. Dan spreken we niet over het geel, waarover de handboeken bijzonder weinig informatie geven. Het is duidelijk dat ik de huidige standardeisen voor parkieten ontoereikend vind.

Op een bepaald moment dacht ik een grijze vogel te zien uit een nest blauw, maar gelukkig werd ik door Beckmann voor een dwaasheid behoed. Hij vermeldt onder Engels Grijs dat dit soms werd verward met mauve. Maar als dat mogelijk is, wat is dan de waarde van de standaardomschrijving?

Mijn besluit in 1987 om van grijsvleugel lichtblauw om te schakelen naar grijsvleugel mauve, moest noodzakelijk

osel

De

gaan via donkerblauw, dus nieuwe aanschaf. Het neemt dus de nodige tijd om uiteindelijk een grijsvleugel te krijgen die en formaat heeft en goed van kleur is.

Dit jaar leverde wel enkele goede vogels op, fraai van vorm en kleur maar nog niet de gewenste topper; wel een stimulans om door te gaan.

Probleem 8: Voornemens voor de kweek 1990

Voornemens voor het nieuwe seizoen zijn gebaseerd op

- ervaringen in de nieuwe kweeksituatie
- de resultaten van het afgelopen jaar

Broedafwijkingen

Opvallend in het afgelopen seizoen was het relatief grote aantal onbevuchte en/of niet volgroeide eieren en de aanwezigheid van jonge vogels met spreidpunten in meerdere nesten.

Op voorhand wil ik niet een bepaalde oorzaak aannemen voor deze gebreken. Veranderingen die zullen worden aangebracht, moeten dan ook duidelijk maken of de oorzaak ligt bij de verzorging of bij de vogels.

Bijvoeding

In het afgelopen seizoen werd als bijvoeding gegeven het kuikenopkvoer I. Volgens opgave van een fabrikant (en de zak-declaratie) bevat dit voer dezelfde caloriewaarde en vitaminen/mineralen toevoeging als eivoer, met het bijkomende voordeel van een hoger eiwitgehalte.

De volwassen parkieten eten het droge voer goed en graag, maar ik heb de indruk dat de bijvoeding in het geval van jonge vogels in het nest weinig ten goede komt aan de pop, en dus aan de jongen.

Komend jaar zal ik daarom 1 gram korrels mengen tussen 2 gram grof gemalen normaal zaadmengsel, bevochtigd met 1 gram honing en 2 gram water; door de honing blijft het mengsel wat rul. Omdat de pop, als ze eenmaal op het nest zit, haast-je-rep-je wat voer neemt, en dit mengsel vochtiger is en makkelijker opneembaar lijkt dan te pellen zaden, verwacht ik zodoende betere voeding van de vogels in het nest. Dit mengsel wordt dagelijks vers bereid en gegeven in porties die binnen 24 uur zijn opgenomen.

Water

Het water werd dit jaar gegeven met

behulp van de zogenaamde 'hamster-canules'; de vogels bleken al snel in de gaten te hebben hoe deze werken en ze hebben als groot voordeel dat het water schoon blijft; dit in tegenstelling tot bakjes, silootjes enz.

In de afgelopen broedperiode leek het

me gewenst om de kweekvogels ook water te geven uit de bekende silootjes, maar daarvan werd nauwelijks of geen gebruik gemaakt. Bovendien moesten er allerlei maatregelen getroffen worden om te voorkomen dat ze van de tralies werden losgewerkt. Het water

MANNEN

bestand nummer	geb. jaar	geb. nest	gepaard aan	gewicht	kleur
5	'84	-	x 24	47	hemelsblauw
14	'86	2	x 37	47	kobaltblauw
15	'86	2	x 35	49	kobaltblauw
27	'86	-	x 44	43	overgoten blauw
33	'87	9	x 23	43	kobaltblauw
34	'87	6	x 22	46	kobaltblauw
53	'89	13	x	50	mauve opaline
54	'87	13		40	grijsvl.violet opaline

Totaal 8 stuks

POPPIJN

bestand nummer	geb. jaar	geb. nest	gepaard aan	gewicht	kleur
22	'85	2	x 34	56	grijsvleugel paars
23	'86	3	x 33	57	lichtgroen
24	'86	3	x 5	65	grijsgroen
35	'87	6	x 15	56	overg.violet opaline
37	'87	6	x 14	63	overgoten hemelsblauw
44	'88	6	x 27	55	grijsvleugel violet
56	'89	15		53	kobaltblauw
57	'89	15		57	donkergroen
63	'89	13		47	grijsvleugel mauve

Totaal 9 stuks

osel

De

werd, zoals te verwachten viel, snel vervuld dus daarom in 1990 alleen nog maar druppelaars.

Selectie bestand

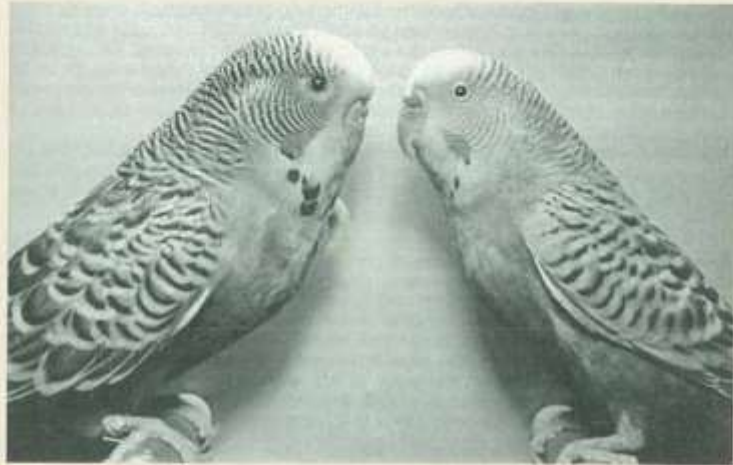
Dit is het bestand per eind oktober 1983, na toepassing van de algemene regels om tussentijds die vogels van de hand te doen, waarvan op voorhand te verwachten valt dat ze niet in aanmerking komen voor gebruik in de komende kweek of voor het showen op een tentoonstelling.

Selectie

Om het effect van veranderingen te kunnen zien, is het gewenst dat in 1990 dezelfde nesten tot stand komen, of minstens dat dezelfde vogels aan het broedproces deelnemen. Dit betekent dat er voor reserve en uitbreiding slechts gekozen kan worden uit de nieuwe vogels.

Bij de mannen is de keus tussen de nummers 53 en 54, respectievelijk mauve opaline en grijsvleugel paars opaline. De combinatie van 'te laag gewicht en opaline' maken dat nr. 54 van de hand gedaan moet worden. Weliswaar stel ik geen prijs op opaline in mijn kweekbestand, maar doorslaggevend om nr. 53 vast te houden is, dat het formaat van deze man meer dan goed is; ook z'n kleur en afstamming zijn pluspunten.

Bij de poppen gaat de keus tussen de nummers 56, 57 en 63, respectievelijk

donkerblauw, donkergroen en grijsvleugel mauve. Hier is de keuze veel moeilijker omdat de vogels vrijwel gelijkwaardig zijn. Overwegend reden om pop nr. 57 weg te doen berust op de zweem bruin die schuilt in de zwarte bestreping, iets dat ook al opgemerkt werd bij de moedervogel. Daarbij komt dat het groen naar mijn smaak niet donker genoeg is, ook al is de vogel jong en nog niet uitgeruid.

Nr. 63 is een laat geboren jong, dat ik aanhoud om te zien hoe deze vogel zich verder ontwikkelt wat betreft kleur en formaat.

In december/januari wordt bezien of deze vogel ingezet kan worden voor de kweek.

Noot:

Als u op het vorenstaande wil reageren omdat uw werkwijze, uw ervaringen anders zijn of omdat u wellicht bepaalde ideeën heeft of gewoon een reactie wil geven waar andere grasparkietkwekers best wel eens iets aan zouden hebben, dan moet u dat echt doen. Het redactieadres is u bekend.

De bronsvleugelduif (*Phaps chalcoptera*)

door P. Geukemeyer.

Beschrijving

Het geslacht van bronsvleugelduiven is goed waarneembaar. De doffer bezit altijd een gele vlek op het voorhoofd. De duivin heeft geen gele vlek, maar een doffer grijs voorhoofd. De duivin heeft kleine groene glansvlekken, terwijl de doffer bronsrode glansvlekken op de vleugels heeft. De duiven hebben de grootte van een postduif.

Herkomst

De duiven komen voor in geheel Australië en het eiland Tasmanië. Ze leven in open bosgebieden. Hun geluid is een up-up geluid. Bij de balts maakt de

doffer gebruik van zijn prachtige bronsrode glansvlekken.

Het broeden

Het legsel bestaat uit 2 eieren die ze 12-14 dagen bebroeden. Het nest wordt gemaakt van twijgjes, grashalmen en bladeren. Nestcontrole is alleen mogelijk als er jongen zijn. Ringmaat voor Bronsvleugelduiven is 7 mm.

Huisvesting

Het best zijn deze duiven te huisvesten in een grote, flink beplante volière met een nachthok welk in de winter ver-

warm dient te worden want deze duiven zijn niet winterhard. Als bodembedekking zijn dennenaalden aan te bevelen.

Voedsel

Het voedsel bestaat uit een tortelduiven zaadmengeling, gierst en niet te vergeten grit. Als extraatje mogen ze wel eens wat groenvoer en/of krachtvoer hebben.

VOGEL '90 - OORKONDEN

Ook op Vogel '90 was een aantal vogelsoorten te zien, welke voor de eerste maal als eigen kweek werden ingezonden en derhalve met een NBvV-Oorkonde zijn gehonoreerd.

Enkele inzendingen zijn daarvoor niet in aanmerking gekomen omdat ofwel de soort eerder als eigen kweek is ingezonden geweest ofwel omdat niet exact was vast te stellen of het wel de soort betrof die als zodanig was aangemeld. Bij bepaalde vogelsoorten komt het voor dat de jonge vogels het eerst of in bepaalde gevallen het tweede jaar nog niet zodanig op kleur zijn dat duidelijk de juiste benaming is vast te stellen. De commissie gaat er van uit dat bij de toekenning van de oorkonden geen twijfel mag ontstaan.

Aan hen die de oorkonde inmiddels hebben ontvangen, gaan onze felicitaties uit. Tevens wensen wij ze veel succes met de nakweek van die betreffende soorten. Het gaat er tenslotte om dat de onderhavige soorten voor de vogelliefhebber behouden blijven.

Toegekend zijn:

Cossypha albicapilla, Witkruin roodborsttapuit G.P.M.A. Berns, Millingen
Garrulax chinensis, Zwartkeel (witwang) gaailijster G.P.M.A. Berns, Millingen
Mimus polyglottus, Amerikaanse spotlijster B. Oud, s'-Heerenberg
Minia ignotincta, Roodstaart minia W. Jacobs, Beek en Donk
Pycnonotus xanorrhous, Anderson's bulbul C. Rooijackers, Lisse
Sturnus cineraceus, Grijsz spreeuw E. van 't Hoen, Sliedrecht
Sturnus nigricollis, Zwarthalsspreeuw A. Scheerhoorn, Breda
Sturnus sericeus, Silky spreeuw W.C.A. Willems, Oostburg
Yuhina castaniceps, Strepentimalie H.R.M. Konings, Velsbroek

Brotoyeris chrysopterus, Goudvleugelparkiet Mevr. Kortekaas, Axel en H. Oude Geerdink, Albergen.

Chalcopsitta sintillata rubifrons, Oranjestrepentlori W. Roes, Vessem
Ericognathus leptorhynchus, Langsnavelparkiet J.H.P. van der Meer, Deitzijl
Lorius lory erythrothorax, Zwartkoplori W. Roes, Vessem
Pionus fuscus, Viooltjespapegaai W.E. Horns, Rijswijk
Pocephalus robustus robustus, Kaapse papegaai A. Vissers, Ulestraten

Chondestes grammacus, Mexicaanse Leeuwenkivink B. Spierings, Beek en Donk en J. v.d. Riet, Hoeven

Estrilda melanotis kilimensis, Geelbuikastrilde P. Kraan, Hazerswoude
Lonchura teerinkii, Zwartborst nietvink A.L. van Geel, Kruisland en W. Huisman, Scherpenzeel

Nigrita bicolor, Bruinborststrilde H.M. van der Blom, Barneveld
Pheucticus melanocephalus, Zwartkop kernbijter P.G. Fincken, Maasbracht
Rhodospingus cruentus, Purper kroonvink F.J. ter Horst, Haaksbergen
Spizella pallida, Kleine gorsvink F.J. ter Horst, Haaksbergen

Arborophila orientalis, Sumatraanse patrijs J. Achterberg, Zeist
Arborophila torquata, Heuvelpatrijs H. de Geus, Barneveld en J. Achterberg, Zeist

Callipepla douglassii, Elegantkwartel H. de Geus, Barneveld.

Het landelijk zanggebeuren

Tijdens de bondskampioenschappen in Breda, heeft elke kweker van zangkanaries kennis kunnen maken met de werkkommissie die bezig is om een landelijke speciaalclub zang op te richten.

Na een voorzichtige start, zo'n 5 jaar geleden, zijn er in diverse regio's al groepen opgericht zoals in de noordelijke provincies, in Gelderland en Noord-zuid Holland en Utrecht. Ze hebben hun waarde en nut reeds bewezen. Er worden al wedstrijden en studiedagen gehouden waarvoor ruime belangstelling bestaat. Om echter binnen de structuur van de bond te vallen en ook reglementair de zaak in orde te hebben, is het van belang dat die landelijke speciaalclub er komt. Op 8 juni vorig jaar heeft in Maar een eerste bespreking plaatsgevonden en dientengevolge is men tot de aanstelling van een commissie gekomen. We kunnen nu stellen dat er bijzonder goed werk is verricht vooral ook door de presentatie in Breda. Middels verbale voorlichting, een videofilm etc. hebben vele bezoekers een beeld gekregen van wat die zangsport eigenlijk wel inhoud. Een aantal keurmeesters heeft spontaan hun medewerking aan die voorlichting verleend. Vanuit dit geslaagde gebeuren moeten we nu verder. Binnenkort volgt een bespreking en zullen er verdere plannen worden ontwikkeld. Het woord is langzamerhand nu aan de zangkwekers zelf, want zonder leden is er geen speciaalclub. Tevens zal er een bestuur moeten worden gekozen die het werk van de voorbereidingscommissie overneemt en afrondt. De start is goed verlopen en het bondsbestuur staat zeer positief tegenover verdere uitwerking en realisering. Aan ons zangkwekers de daad!

H. Warmerdam

VOGEL '90

De 27ste door het bondsbestuur zelf georganiseerde NBvV kampioenschappen, dit maal onder de naam VOGEL '90, zijn een eclatant succes geworden.

Werden met 8794 wedstrijd- en 2864 verkoopvogels, ingezonden door 1413 leden, de geweldige records van Vogel '89 toch weer wat verbeterd, het enorme aantal bezoekers sloeg alles. Onvoorstelbaar hoeveel alleen al buitenlandse vogelliefhebbers, vaak van heel ver, naar Breda zijn gekomen en dat aantal neemt elk jaar duidelijk toe. Maar ook uit eigen land was de belangstelling enorm en getuige de vaak lovende reacties hebben weining spijt van hun komst gehad.

Er was dan ook erg veel te zien, meer dan 8700 vogels in honderden kleurslagen, rassen en soorten. Er wordt nergens ter wereld een vogeltonoonstelling gehouden die zulk een geweldige variatie te zien geeft; dat is echt ongekend en deze wijsheid hebben we niet van ons zelf. Bovendien, meer dan 99% van de vogels was door onze leden zelf gekweekt; uniek!

Medewerkers en inzenders, u allen kunt terecht trots zijn op hetgeen u samen heeft gepresteerd. Het is een geweldig gevoel om lid te zijn van een bond waarin dat allemaal mogelijk is!

Dank, dank aan allen die op welke wijze dan ook aan dit fantastische evenement hebben bijgedragen.

Vanaf nu gaan we ons weer bezig houden met dat andere nog belangrijker facet van onze hobby, de kweek, zodat we volgend jaar wederom kunnen laten zien waartoe we met elkaar in staat zijn.

VOGEL '91 wordt gehouden van 10 t/m 13 januari 1991 in Het Turfschip in Breda.

VOGEL '91, ook dan weer de enigste, echte bondskampioenschappen die nog in ons land worden gehouden. Dat zie je, dat voel je, dat is puur!

Graag tot dan

VOGEL '90

meer dan 8700 vogels in honderden soorten.
De GROOTSTE VOGELSHOW VAN NEDERLAND

osel

De

..... KAMPIOENEN NBvV - VOGEL '90

Harzers	Stammen	Mevr. Ligtermoet, Harderwijk	353
	Enkelingen	L.W. Balmaekers, Nuth	91
Waterslagers	Stammen	W.Th. Langeslag, Wychen	560
	Enkelingen	W. Petersen, Harderwijk	144
Kleurkanaries stammen			
Hoofdgroep 3a		A.F.P. van de Wielen, Oss	zilverbruin 372
Hoofdgroep 3b		A.J. van Eekelen, Zegge	goudsabel 374
Hoofdgroep 4		F.M. Gerhardus, Doesburg	oranjeroodisabel 369
Hoofdgroep 5		A.J. Domburg, Streefkerk	albino 370
Hoofdgroep 6a		Mevr. Hotterbeekx, Roermond	recessief wit 368
Hoofdgroep 6b		M.A.C.J. van der Pluijm, Hank	goudgeelivoor 370
Hoofdgroep 7		H.G. van Uden, Koog aan de Zaan	zalm 369
Hoofdgroep 8		J.P. de Jong, Ridderkerk	mozaiek geel 366
Kleurkanaries enkelingen			
Hoofdgroep 3a		R. Veerkamp, Zandvoort	goudgroen 92
Hoofdgroep 3b		F.H. Franssen, Hulsberg	goudagaat 92
Hoofdgroep 4a		F.M. Gerhardus, Doesburg	oranjeroodbrons 92
Hoofdgroep 4b		H. Timmermans, Borger	oranjeroodagaativoor 92
Hoofdgroep 5		A.J. Domburg, Streefkerk	albino 92
Hoofdgroep 6a		Mevr. Hotterbeekx, Roermond	recessief wit 92
Hoofdgroep 6b		M. van Mosselveld, Drunen	goudgeel 92
Hoofdgroep 7a		H.J. ter Haar, Saasveld	oranjerood 92
Hoofdgroep 7b		J. Jans, Volkel	zalm 92
Hoofdgroep 8		M. Herlings, Uden	mozaiek or. roodagaat 92
Postuurkanaries stammen			
Hoofdgroep 9		M. Beks, Geldrop	noordhollandse frisé 365
Hoofdgroep 10		B. Menkehorst, Haaksbergen	yorkshire 367
Hoofdgroep 11		A.C. Derene, Roosendaal	border 370
Hoofdgroep 12		A.E.M. Roosendaal, Kilder	gloster consort 370
Hoofdgroep 13		C.C.J. Everaers, Renesse	goudlizard 370
Postuurkanaries enkelingen			
Hoofdgroep 9		J. Rossou, Udenhout	noordhollandse frisé 92
Hoofdgroep 10		B.A. de Bever, Vught	japan hoso 92
Hoofdgroep 11		G. Douma, Wolvege	border 92
Hoofdgroep 12a		J.H.A. Bulten, Denekamp	gloster consort 92
Hoofdgroep 12b		J. Adriaansen, Hilvarenbeek	gloster corona 92
Hoofdgroep 13		B. Vrolijk, Wouw	goudlizard 91
Europese kooivogels hfdgr. 14			
Stammen		G. van de Heuvel, Heerlen	putter 363
Enkelingen		J. van Ginkel, Heerde	putter 92
Bastaarden hfdgr. 15			
Stammen		J.L. 'Espoir, Nieuwstadt	putter x kanarie 369
Enkelingen		A. Verest, Geldrop	Europees x Europees 92
Japanse meeuwen hfdgr. 16			
Stammen		L. van Santen-Bergmaier, De Meern	wit 368
Enkelingen		J.H. Wubben, Rotterdam	zwartbruin 92

Zebravinken stammen

Hooldgroep 17	D.G. Koppenol, De Lier	grijs	365
Hooldgroep 18	T Veen-Siekman, Sappemeer	wit	369

Zebravinken enkelingen

Hooldgroep 17a	W. Voogt, Aalsmeer	bruin	92
Hooldgroep 17b	D. Offerman, Aalsmeer	zwartmasker	92
Hooldgroep 18a	H. Rijkers, Hapert	bruinpastel	92
Hooldgroep 18b	Th. B. Rikken, Bemmel	grijs getekend	92

Tropische vogels stammen

Hooldgroep 19	P. Rook, Krimpen a/d IJssel	ceresamadine	370
Hooldgroep 20	P.T. van de Wagen, Dokkum	magelaansijs	369
Hooldgroep 22	M. van de Wiel, Drunen	japanse nachtegaal	363

Tropische vogels enkelingen

Hooldgroep 19a	W.S.A. Seijkens, Deurne	splitsstaartamacine	92
Hooldgroep 19b	H.J. Hellings, Best	geelsnavel diamantvink	92
Hooldgroep 20a	M. Welling, 's-Heerenberg	wijnrode amarant	91 plus
Hooldgroep 20b	A. Otjens, Sprundel	magelaansijs	92
Hooldgroep 21EK	Oomens, Oosterhout	saffraanvink	92
Hooldgroep 21OK	B. Spierings, Beek en Donk	leeuwerikvink	91
Hooldgroep 22EK	J.A. de Croon, Loenen	middel beo	92
Hooldgroep 22OK	H.C. Lammers, Sprang Capelle	pagodespreeuw	92

Grasparkieten hfdgr. 23

Enkelingen	F. Remie, Breda	opaline cinn. gr.groen	91
------------	-----------------	------------------------	----

Agaporniden hfdgr. 24

Stammen	J. de Jong, Sint Willebrord	agapornis roseicollis	373
Enkelingen	J. de Jong, Sint Willebrord	agapornis roseicollis	92
Enkelingen	C.W. Ligtvoet, Kaatsheuvel	agapornis cana	92

Grote parkieten stammen

Hooldgroep 25	R. Adriaansen, Hoogerheide	elegantparkiet	360
Hooldgroep 26	P.J. Schrombges, Roermond	catharinaparkiet	365

Grote parkieten enkelingen

Hooldgroep 25	L. Balkema, Den Helder	turquoise parkiet	92
Hooldgroep 26EK	J. Orsel, Steenwijkerwold	vuurvleugelparkiet	92
Hooldgroep 26OK	Mevr. Kortekaas, Axel	witvleugelparkiet	92

Tropische duiven hfdgr. 27

Stammen	J. Platteeuw, Hoek	creme ino lachduif	369
Enkelingen	J.J. Wever, Borger	diamantduifje	91

Grondvogels hfdgr. 28

Stammen	A. Spaan, Beek en Donk	japanse kwartel	364
Enkelingen	H. de Geus, Barneveld	heuvelpatrijs	92

Jeugdkampioenen

Groep 2 enkelingen	A. van der Feen, St. Jacobiparochie		123
Groep 3 stammen	Jeroen Wijnands, Heijthuisen	goudgeel kanarie	367
Groep 3 enkelingen	T. Nicolai, Kootstertille	oranjerood kanarie	92
Groep 4 stammen	J. Vergouwen, Roosendaal	fife fancy	362
Groep 4 enkelingen	Wilfried Bakx, Amsterdam	border	90 plus
Groep 5 stammen	M.L. 'Espoir, Nieuwstadt	putter x kanarie	368
Groep 5 enkelingen	J.H.W. Leunk, Markelo	sengealduif	91 plus
Groep 6 enkelingen	Patrick van Rooijen, Usselstein	turquoise parkiet	91 plus
Groep 7 enkelingen	R. Schrijver, Kloetinge	veelkleuren pap.amadine	91

Keurmeesterswedstrijd

Groep 2 stammen	H. Elst, Beverwijk		585
Groep 2 enkelingen	A. Gort, Lisse		147
Groep 3 stammen	M. Snellings, Schimmert	goudagaat kanarie	367
Groep 3 enkelingen	A.J.M. Keij, Oudenbosch	zilverbruin kanarie	92
Groep 4 stammen	J. Bokkers, Nijkerk	parijse frisé	367
Groep 4 enkelingen	J. Bokkers, Nijkerk	gloster corona	92
Groep 6 enkelingen	P. Onderdelinden, Vlaardingen	zebravink grijs	90 plus
Groep 7 enkelingen	J. de Nijs, Dinteloord	roodkopamadine	91
Groep 8 enkelingen	H. Bakker, Roosendaal	lutino grasparkiet	90 plus
Groep 9 enkelingen	W.J. Mulder, Deventer	elegantparkiet	90 plus

AAN ALLEN ONZE HARTELIJKE GELUKWENSEN!!

Rosé-spreeuw

*Karakteristieke bewoner van open landschappen, rotsachtige heuvels en droge grassteppen, de rosé-spreeuw *Sturnus roseus*. Wordt ook wel in ommuurde veeweiden en overeenkomstige velden aangetroffen. In ons land moet de rosé-spreeuw als een zeer zeldzame dwaalgast worden beschouwd.*

Bij ruim voedselaanbod kan in grote dichtbevolkte kolonies worden gebroed. In het bijzonder moet men over grote aantallen sprinkhanen kunnen beschikken en daar dit in Europa niet zo vaak het geval is, wordt in ons werelddeel slechts sporadisch gebroed.

De nestplaats wordt tussen rotsblokken en in rotspleten en muurgaten gevonden. Als bouw materiaal worden halm, stro, dierehaan en veren gebruikt. Het legsel bestaat uit vijf tot zes (eventueel drie tot negen) eieren, licht blauwachtig van kleur, glanzend, glad-schalig en ongeveikt. Broedperiode elf tot veertien dagen. Het broeden begint reeds als het legsel nog niet compleet is. Na veertien tot negentien dagen verlaten de jongen de nestholte. Het broeden wordt uitsluitend door het vrouwtje gedaan, terwijl het mannetje haar wel behulpzaam kan zijn met het grootbrengen van de jongen. Overigens blijkt de broedverzorging niet lang te duren. Kort na het vliegvlug worden

van de jongen laat de hele familie de broedplaats in de steek en volgt (hoe kan het ook anders!) een sprinkhanenzwerm. Aan voedsel is er nu geen gebrek, te meer daar ook vruchten (bessen en druiven vooral) en allerlei insecten worden gegeten. Ze komen dan ook in tuinen, boomgaarden en wijngaarden voor.

Het verspreidingsgebied omvat Turkستان en Klein-Azië. De rosé-spreeuw kan vanuit het westen de Balkanstaten bereiken als daar een overvloed van sprinkhanen aanwezig is. Blijft dan vaak ter plaatse broeden.

Overwinterd wordt in droge gebieden van Noordwest-India. Uiterlijk is het mannetje licht-rose of perzikrood met een glanzend zwarte kop, hals, vleugels en staart. Karakteristiek is de verenkuif op de kop. In de broedtijd hebben alle donkere veren een sterke metaalglans. Het jeugdkleed van jonge dieren is zandkleurig, snavel en poten zijn rose hoornkleurig en de kuif ont-

breekt. Volwassen dieren hebben een oranjegele tot roze snavel die in de winter bruinachtig is. Het verenkleed van het vrouwtje is wat doffer en de kuif blijkt wat korter te zijn. Wat gestalte en gedrag betreft lijken volwassen en jonge dieren op de gewone spreeuw *Sturnus vulgaris*.

Kan uitstekend in de volière worden gehouden, alleen in ons land waarschijnlijk niet toegestaan. Als voedsel kan universeelvoer met meelwormen, bessen en wortelschraapsel worden gegeven. Broedgevallen blijken niet tot de onmogelijkheden te behoren. In de groeiperiode van de jongen moeten grote hoeveelheden maden en meelwormen worden verstrekt. Het blijkt mogelijk te zijn om de rosé-spreeuw te kruisen met de grijskopspreeuw *Sturnus malabaricus* en de pagodespreeuw *Sturnus pagodarum*. De rosé-spreeuw wordt in de landen van herkomst veelvuldig als kooivogel gehouden. De vogel is spoedig tam en

Kleurkanaries

De standardeisen in de praktijk.

Illustratie. Volwassen rosé-spreuwmannetje.

Tekst en foto: Prof. dr. Anth. Stolk

is gemakkelijk te leren om in en uit te vliegen.

Bij ondoelmatige voeding kan de rosé-spreuw zijn roze kleur verliezen. Door toevoeging van kleurstoffen is dit te voorkomen en eventueel te herstellen. Sprinkhanen bevatten stoffen die voor de rode kleur verantwoordelijk zijn. Deze voedseldieren blijken rood te zijn en worden door hun plantaardig voedsel groen gekleurd.

Kooi en voliëre moeten aan hoge eisen wat de hygiëne betreft, voldoen. Als gevolg van zijn grote eetlust heeft de rosé-spreuw een zeer dunne ontlasting, met het oog waarop een bodembedekking van turfmolm of bosaarde nodig is.

In Zuidwestelijk Europa komt de zwarte spreuw *Sturnus unicolor* voor, die door verschillende onderzoekers als ras en door andere als lokale ondersoort wordt beschouwd.

Dit is momenteel nog een punt van discussie. Komt niet in Nederland voor. Het gedrag blijkt op dat van de gewone spreuw te lijken.

Mozaik Or. Bronspastel type I en Mozaik Or. Bronspastel-grijsvleugel type 2.

Mozaïken zijn tekeningvogels. Deze tekening is in onze mozaïkkanaries gebracht door de capuzensij's pop, zij laat ook deze tekening zien.

De rode kleur is in onze vogels gebracht door de capuzensij's man.

Er is een duidelijk uiterlijk verschil tussen de capuzensij's man en pop, dit noemt men dimorfie. Dit komt men ook tegen bij de mozaïken maar ook bij andere kleurslagen. Dimorfie betekent tweevormigheid in dezelfde soort, meestal wordt bedoeld in geslachtskenmerken.

Mozaik type I (pop-type): Streepje net boven het oog, een zacht doorschijnende borstvlék in het midden van de borst, vlék op de schouder duidelijk aanwezig, stuitkussen duidelijk op het einde van de rug waar de vleugeltoppen samenkomen, keelstippen die zich bevinden onder de ondersnavel behoeven niet aanwezig te zijn maar het wel aanwezig zijn is een pluspunt. De kleur van de tekening is oranje-rood of geel.

Het pigment tussen de mozaïktekening, is gelijk als bij een vogel zonder mozaïktekening, bij een oranje rood en bij de geel mozaïk is het tussen de tekening geheel helder wit.

Mozaik type II (man-type): Masker rond de snavel zoals men dat bij de putier ziet, schoudervlék zoals bij de pop, borstvlék iets groter en stuitkussen gelijk als bij de pop (type I).

Er zijn enkele factoren die de mozaïcfactor kunnen beletten of tegenwerken, zoals de intensiefactor en de dominant- en recessief wit factor. In de praktijk wordt dit weleens tegengesproken. De vererving is geslachtsgebonden. Diverse factoren kunnen deze een verschillende uiting geven, dit noemt men intermediair of tussenhoudend. Een van de mozaïkenmerken is de witte broek en de zilversluis, deze komt voor bij mozaïeken uit de groen en agaatserie, met geel of oranje-rood. Om bij mozaïeken met oranje-rood tot de gestelde eisen te komen zal men deze vogels op moeten voeren met kleurstimulerende stoffen zoals intensief of canthaxantine vanaf dat de jongen 6 of 7 weken oud zijn tot na de ruitijd.

Wat men bij de mozaïken ook vaak tegenkomt is lumps. Het ontstaat meestal doordat men te vaak schimmel maal schimmel paart. De bevedering wordt dan te lang en te zacht waardoor deze niet meer door de huid kan komen en er een knobbel ontstaat waar een veer in zit.

Goede mozaïken kan men verkrijgen door strenge selectie toe te passen, in nauw familieverband en zoveel mogelijk de vrouwelijke eigenschappen in te kweken.

Kweekaanwijzing: Moz.or.rd.bronspastel type I en 2

a. Man moz.or.rd.bronsplit pastel, pop moz.or.rd.bronspastel.

De pastelfactor vererft geslachtsgebonden, alleen de mannen kunnen split pastel zijn de poppen zijn pastel of niet pastel.

Men kweekt mannen, type II, moz.or.rd.bronspastel en moz.or.rd.bronsplit pastel.

De poppen, type I, zijn moz.or.rd.bronspastel en moz.or.rd.bronsplit pastel.

b. Man moz.or.rd.bronspastel maal pop moz.or.rd.bronsplit pastel.

Mannen moz.or.rd.bronsplit pastel, poppen moz.or.rd.bronspastel.

c. Man moz.or.rd.bronspastel maal pop moz.or.rd.bronspastel.

Mannen en poppen moz.or.rd.bronspastel.

Moz.or.rd.bronspastelgrijsvleugel.

Het grijsvleugel kenmerk is gekoppeld aan de pastelfactor, het staat nog niet vast of deze factor autosomaal of geslachtsgebonden vererft.

De mannen laten over het algemeen het beste grijsvleugelkenmerk zien ten opzichte van de poppen, deze noemt

men dan ook grijsvleugeltype.

Om grijsvleugels te kweken moeten beide ouders in het bezit zijn van de pastelfactor.

Man moz.or.rd.bronspastelgrijsvleugel maal pop moz.or.rd.bronspastelgrijsvleugeltype.

Hieruit verkrijgt men moz. mannen en poppen moz.or.rd.bronspastelgrijsvleugel of grijsvleugeltype.

Wat betreft de tentoonstelling worden zowel mannen, type II, als poppen, type I, gevraagd.

Voorkomende fouten type I.

Oogstreepjes niet scherp afgetekend, te lang of te kort, niet op de juiste plaats of in het geheel niet aanwezig. Borstvlak te fel van kleur of niet aanwezig, te zwak, te groot of te klein. Schouderplekken niet scherp afgetekend, lopen te ver door in de vleugels. Vetstofkleur boven de snavel. Vetstofkleur in de staartpennen, vetstofkleur komt door in de rug. Vetstofkleur te zwak, onzuiver, niet egaal van kleur. Te veel of te weinig schimmel of niet egaal over het gehele lichaam verdeeld. Mozaiktekening aan kop en/of schouders niet symmetrisch. Bontheid in de bevedering en/of hoorn-

delen. Pigmentfouten als bij de vergelijkbare niet mozaïken.

Voorkomende fouten type II.

Masker te groot en/of niet scherp afgetekend, masker buigt achter het oog naar beneden, buiten moz. tekening niet wit of zilver genoeg, borstvlak te groot, te zwak gekleurd of niet scherp afgetekend, schoudertekening loopt te ver door in de vleugels, vetstofkleur komt te veel voor in het rugdek, vetstofkleur loopt door in de staartpennen, vetstofkleur te zwak, onzuiver van kleur en/of niet egaal, te veel of te weinig schimmelbezit, moz. tekening aan kop en/of schouders niet symmetrisch, bontheid in de bevedering en/of hoorn-

delen, pigmentfouten zoals bij een niet mozaïk.

De mozaïktekening komt na de jaugdruip pas tot ontwikkeling en is het mooist als de vogels broedrijp worden.

Raadpleeg steeds het vraagprogramma, daarin kan men lezen welke kleurslagen bij de mozaïk worden gevraagd en welke niet.

Piet Verduut

**TER BESTRIJDING VAN
SNOT, LONGONT-
STEKING EN DIARREE**
(bij kanaries, tropische vogels
en parkieten)

Verkrijgbaar bij de dierspecialzaak

bogena

Postbus 150, 5140 AD Waalwijk Tel. 04160 - 36992

Grootste overdekte vogelmarkt van Europa
Vogelweelde Meppel e.o.

Organiseert op 10 maart a.s. weer haar wijd en zijd bekend staande vogelmarkt. Deze wordt als vanouds gehouden in de Merkhallen te Meppel.

GEOPEND VAN 11.00-17.00 UUR.

Wij verzoeken de h.h. handelaren en liefhebbers dringend gezonde vogels te koop aan te bieden en ze in schone kooien/lopers te plaatsen. Handelaren moeten vóór 9 uur binnen zijn. Geen kwartels, eekhoorns en muizen.

De organisatie ziet erop toe dat iedereen zich aan deze regels houdt.

Inlichtingen van 17.00-18.00 uur bij
H.D. Spraakman, tel.(05220) 58993

Deze markt keert elk jaar terug op de 2e zaterdag van maart en oktober.

Wij verwachten u dus ook op onze markt van 13 oktober 1990

De Dufresne astrilde.

(*Estrilda melanotis melanotis*)

De dufresne astrilde is een vogeltje dat we nog maar weinig in Nederland zien. Sinds 3 jaar is de export uit Zuid-Afrika gestopt en onthefingen op het uitvoerverbod worden niet gegeven, vandaar dat we zuinig moeten zijn op ons kweekmateriaal.

De vogeltjes lijken op de wel veel gehouden Abbessijnse astrilde, maar ze zijn wel wat forser van formaat, 9 tot 10 cm. De mannetjes zijn verder gemakkelijk te onderscheiden door hun zwarte keel en wangen. Onder die zwarte keel hebben ze een witte band die op de borst overgaat in blauwgrijs. De buikzijde is vuilgrijsgeel, de staart is zwart, de rug is licht olijfgroen met een bruingele waas, de vleugels hebben dezelfde kleur. De stuit is oranjegeel, de pootjes zijn donkergrijs. De snavel is boven zwart en de onderznavel is karmijnrood. De kop is grijs.

De popjes zijn over het algemeen iets matter van kleur en missen het zwart op keel en wangen.

De dufresne astrilde wordt ingedeeld in het geslacht *Estrilda* ook wel tot het ondergeslacht *Neisna*, en is vooral te vinden in Zuid-Afrika en in het zuiden van Mozambique. De andere (onder) soorten van dit geslacht vinden we noordelijker, tot in Ethiopie toe. Volgens de literatuur werden de vogeltjes al in de vorige eeuw voor het eerst ingevoerd, in 1934 werd er voor het eerst in Engeland mee gekweekt en het schijnt dat de aanvoer in de jaren 60 het grootst is geweest. Wat er nu nog aan import binnenkomt is meestal smokkel, wat aan de prijs te merken is en aan de aantallen die binnenkomen, meestal niet meer dan 4 of 5. Waar die vogeltjes dan blijven weet ik niet, maar veel worden er niet gekweekt, anders zagen we ze wel vaker op de tentoonstellingen. Op de bondsshow in Breda zijn ze de laatste 2 jaar gelukkig wel te zien geweest.

Over hun gedrag, leefwijze en voorkomen in het wild is helaas erg weinig

bekend, evenmin weten we wat ze in de vrije natuur eten.

Ze schijnen voornamelijk langs bosranden en ook wel op plantages voor te komen. In de broectijd leven ze paarsgewijs, daarna in groepjes. Volgens Prozesky zijn ze vrij algemeen, maar worden ze gemakkelijk over het hoofd gezien omdat ze een wat teruggetrokken levenswijze in de onderste delen van rivierbosjes leiden.

door M. Aussems

Ik heb de vogeltjes (2 koppels) opgekooit in grote broedkooien van 120 x 80 x 70 cm. Het zijn 'evendige' vogeltjes die steeds in elkaars nabijheid zijn en die ook in de gaten willen houden wat er buiten hun kooi gebeurt. Ze hangen vaak aan het gaas om alles te kunnen zien en wanneer er in hun kooi ook maar het kleinste veranderd wordt, een stukje eierschaal, een ander bakje, wat nestmateriaal, steeds moet zonder uitstel bekeken worden wat er veranderd is.

Vers voer, vooral fruitvliegjes, worden met groot enthousiasme bekeken en gegeten en zelfs het vers water moet meteen gecontroleerd worden.

Met behulp van brem en takken heb ik wat schuilmogelijkheid gemaakt en toen ik de vogels 6 weken had begonnen ze met kokosvezel te slepen. Nestkastjes had ik intussen ook opgehangen maar daar werd in eerste instantie niet naar omgekeken. Beide koppels maakten een nestje in de takken van kokosvezel, sharpie en fijn gedroogd gras. Dat was net voor ik op vakantie ging, de nesten waren nog niet 'af' toen we weggingen. Drie weken later bleek dat het ene koppel het nest niet goed genoeg verankerd had, het was een stuk naar beneden gegleden en de eitjes lagen kapot op de grond.

Het andere koppel zat vast te broeden

duis die heb ik maar met rust gelaten. Na verloop van 2 weken waren de eitjes echter nog niet uit, want er werd niet extra veel gegeten van het voer. Het nest heb ik toen toch maar gecontroleerd, 4 eitjes, alle vier onbevruucht. Tot een 2de legsel is het niet gekomen, want geheel onverwacht, althans aan het gedrag was niet te merken dat ze iets mankeerde, lag het popje 's middags dood. Bij controle bleek dat ze een opgezette lever had, maar hoe ze daar aan kwam is me niet duidelijk. Einde hoop op jongen van dit koppel. Het andere koppel bracht er niet veel meer van terecht. Ze maakten een nieuw nest, nu in een nestkastje, er werden 3 eitjes gelegd, de jongen kwamen goed uit maar werden door de ouders uit het nest gegooid of doodgepikt. Levend vcer was er voldoende voor handen, daar kon het niet aan liggen. Het volgende rondje leverde 4 eitjes op, waarvan er een bevrucht was, die jonge kwam ook groot. Het liefst had ik een popje gehad maar het werd een man. Daarna heb ik het oude koppel stopgezet in de hoop dat het volgende jaar beter lukken zou.

De balts van de vogeltjes is leuk om te zien. Man en pop zitten naast elkaar op de stok en maken buigende bewegingen. De veren van vooral de flanken zijn daarbij opgezet. De man laat hierbij de contactroep horen. Paringen heb ik nooit kunnen waarnemen, het is ook mogelijk dat ze in het nest paren, daar heb ik nog geen idee van.

Al met al is het succes met deze vogeltjes wat mij betreft mager, maar bij anderen lukt het wel dus we blijven maar proberen.

De vogeltjes zitten het liefst in een hooggeplaatste kooi, als er in broedkooien gekweekt wordt, maar in een grotere ruimte te midden van andere vogels komen ze ook wel tot goede resultaten. Al met al toch een vogeltje wat zeer de moeite waard is.

usel

De

De Chinese of Go

Deze vogels zijn de laatste paar jaar bij diverse importeurs ingevoerd. Ze behoren tot de grote onderfamilie van de timalies. Ze zijn geplaatst onder het geslacht Babax. Dit is een geheel eigen geslacht bestaande uit drie soorten die de overgang vormen tussen de spotlijstertimalies (Turdoïdes) en gaailijsters (Garrulax). Bekend zijn de volgende soorten en ondersoorten:

1) Chinese babax

- B.l. lanceolatus Z.W. China en N.O. Burma
- B.l. woodi Z.O. Assam en W. Burma.
- B.l. latouchi Z.O. China

2) Reuzenbabax

- B.w. waddelli Z.O. Tibet
- B.w. lumsdeni N.O. Tibet
- B.w. jomo Z.O. Tibet

3) Kozlov's babax

- B. kozlovi N. Sikang

Sommige boeken onderscheiden ook nog de B.l. bonvaloti uit Z.W. China.

Even in het kort de belangrijkste verschillen tussen de soorten onderling.

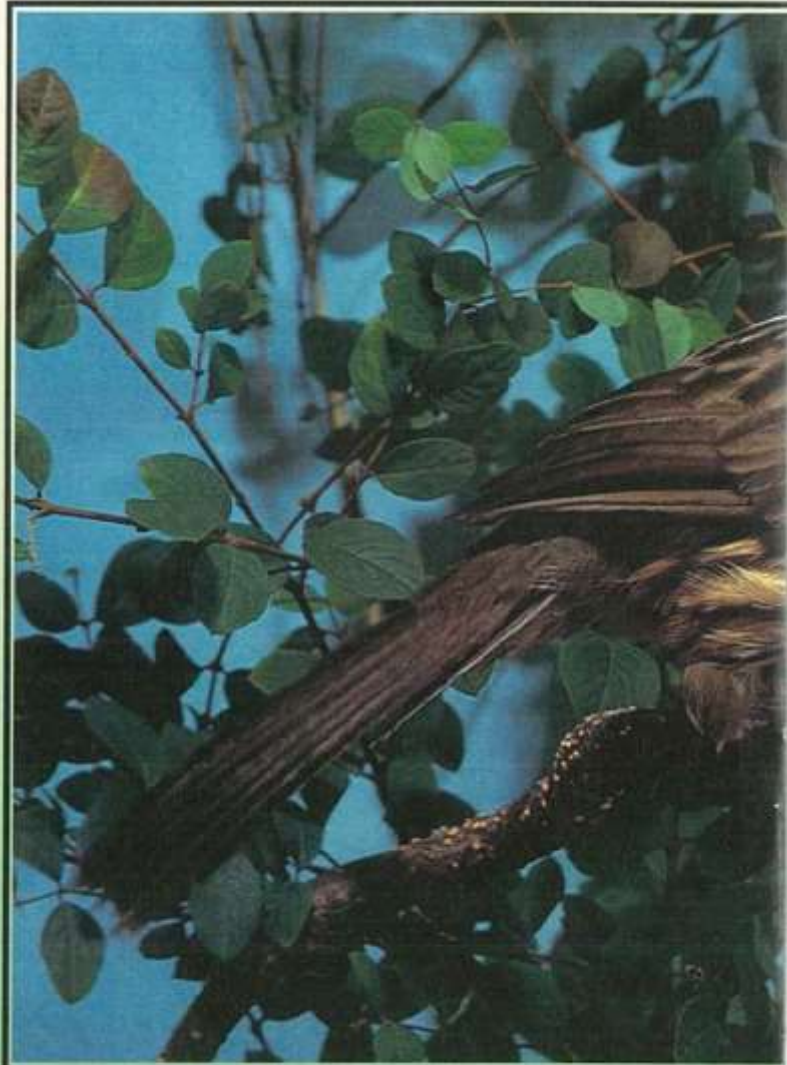
De Reuzenbabax is 31 cm., de Chinese en de Kozlov's babax zijn 28 cm lang.

De Kozlov's babax is in het geheel genomen meer afwisselend kaneelbruin en grijs gekleurd. Deze vogel laat ook voor dit geslacht het kenmerkende streeppatroon zien.

De Reuzenbabax heeft een witte iris en het bruin van de Chinese babax is vervangen door grijs.

Alle drie soorten komen voor in bergachtige streken. De hoogte varieert van 1500 tot 3000 m. voor de Chinese babax, de Reuzenbabax is zelfsesignaleerd op hoogten van 4500 m. Hieruit kunnen we afleiden dat deze vogels waarschijnlijk goed tegen onze winters bestand zullen zijn. Dat neemt niet weg, dat we de vogels wel de kans moeten geven om in een beschut nachthok te kunnen rusten.

Tekst: Jos Hubers Foto

gestreepte babax.

Cees Scholtz/H. v. Os

Ze leven net zoals de gaaijsters in paren of kleine groepjes. De gaaijsters zijn weer meer grondvogels dan de babaxsoorten. De laatste preferent voor dichtte lage begroeiing. Desondanks willen ze in de vroege morgen en de avond ook wel de boomkruinen opzoeken.

In de natuur leven deze vogels hoofdzakelijk van insecten, al zullen ze ook wel bessen e.d. naar binnen werken. In gevangenschap is het dan ook geen moeilijke kostganger. Net zoals de gaaijsters en meeste andere timalies moeten we ze met wat levend voer, fruit en een goed universeelvoer in een goede conditie kunnen houden. Het tot voortplanten overgaan zal dan een kwestie van geduld zijn.

Hun zang bestaat uit een dubbele fluittoon wat erg ver draagt en ongeveer 7 keer met korte intervallen wordt herhaald. Ook beschikt de vogel nog over minder harde melodieuze geluiden wat meestal vrij lang aanhoudt.

Het broedseizoen is kort nl. van april tot juni. Het nest is komvormig en wordt gemaakt van blaadjes, grassprietjes, kleine takjes, pluisjes etc. Het wordt ongeveer 1 meter boven de grond in laag struikgewas gebouwd. Het legsel bestaat gemiddeld uit 3 eieren die diepblauw gekleurd zijn zonder enige tekening of vlekpatroon.

De jonge vogels lijken op de ouders maar missen de lichte tekening op de rug. De keel is echter gestreept. Na de 1e rui zijn ze niet meer van de ouders te onderscheiden.

Het grootste deel van bovenstaande kunnen we terug vinden in onderstaande literatuurlijst. Wie in Nederland zal dit door eigen kweekervaring kunnen staven?

Literatuur:

A complete checklist of the Birds of the World. Howard and Moore.

The Birds of China Meijer de Schauensee.

Distributional list of Chinese Birds. Ching Tso-Hsin.

Handbook of the Birds of India and Pakistan S. Ali and S.D. Ripley

usel

De

De beginnende kweker.

De materialen staan compleet ter beschikking. Toch nog enkele overwegingen alvorens wij overgaan tot het aankopen van kweekvogels. Die aankoop is een belangrijk moment, gaan wij daarmee in de fout dan mislukt vrijwel zeker onze opzet t.w. met zo min mogelijk risico's starten. De consequentie van het houden van vogels in kooien is nu eenmaal, dat de liefhebber ervoor moet zorgen dat die vogels niets tekort komen. De belangrijkste voorwaarden waaraan moet worden voldaan zijn makkelijk te verwezelijken, wel is een juiste aanpak op die punten van groot belang. Wij zetten deze op een rij:

- **Voldoende frisse lucht**, is door een konstante, goede en niet tochtende ventilatie te bereiken.

- De gewenste **relatieve luchtvochtigheid**, bij voorkeur zoveel mogelijk **konstant** tussen 60 en 80% aanhouden. Voor controle daartoe een eenvoudige hygrometer plaatsen, deze is voor een paar gulden te koop.

- **Voldoende licht**, hetgeen niets anders is dan normaal daglicht of daarmee gelijk gesteld kunstlicht. Dus geen vogels in een donkere hoek plaatsen. Ook niet het tegenovergestelde. Overdrijven wij met het aantal ichturen door

b.v. 12 ichturen per dag het gehele jaar door aan te houden, dan vragen wij om problemen. Over kunstlicht tijdens voorbereiding kweek en in de periode van jonge vogels, later meer.

- **Temperatuur**. Kamertemperatuur is beslist overbodig. Wel dien de temperatuur zoveel mogelijk **konstant** te zijn zonder al te grote schommelingen. In goede konditie verkerende kleurkanaries hebben geen problemen met een temperatuur rond het vriespunt, even daarboven is natuurlijk behaaglijker maar een nachtje met een paar graden vorst brengt de gezonde vogel beslist niet in moeilijkheden. Natuurlijk dienen wij er wel rekening mee te houden dat de vogels die worden aangekocht bij de vorige eigenaar een verwarmde ruimte ter beschikking hadden, thuisgekomen niet rechtstreeks in een vrieskoude ruimte geplaatst mogen worden. Zoiets zou vragen om moeilijkheden, echter enkele graden verschil in temperatuur geeft zelden of nooit problemen. Die betrekkelijk kleine verschillen kennen wij immers normaal tussen dag- en nachttemperatuur ook en het exemplaar dat daardoor in moeilijkheden komt is niet de vogel die wij voor de kweek inzetten. Een stukje natuurlijke

selectie dus. Bij overplaatsing van vogels kan soms wel een lichte konditionele terugval voorkomen, maar bij de gezonde vogel zal spoedig herstel merkbaar zijn.

- **Juiste voeding**, van levensbelang. Toch hoeven wij hierbij op dit moment niet lang stil te staan omdat goede zaadmengelingen voor kleurkanaries volop te koop zijn. Koopt u wel goede kwaliteit vogelvoer i.p.v. goedkope mengeling, kijk daarbij niet op een paar dubbeltjes prijsverschil. Vul die zaadmengeling aan met wat krachtvoer door b.v. om de andere dag een kleine hoeveelheid daarvan te verstrekken. Daarnaast wat vogelgrit en scherpe maagkiesel dat steeds beschikbaar dient te zijn het gehele jaar door en hang een stukje sepia in de kooi. Kleine hoeveelheden onkruidzaden, groenvoer en fruit mag u hierbij verstrekken, ook al ben ik zelf een groot voorstander daarvan is een waarschuwing voor overdosering in dit stadium toch zeker op z'n plaats. Met de verstrekking van dat alles is er wat variatie, uw vogels kunnen zich hiermee bezig houden i.p.v. achter hun medebewoners aan te zitten en bovendien zijn wij daarmee wat voeding betreft al aardig compleet.

Hiermee is dan aan een vijftal basisvoorwaarden voldaan, als wij ons nu maar goed realiseren dat dit eigenlijk minimum eisen zijn, niet meer en niet minder dan dat en dat daarin dus geen enkele verslapping mag optreden, dan zijn wij gereed om op pad te gaan met het doel, vogels aan te kopen.

Om onjuiste aankopen te voorkomen gaan wij ervan uit, dat niet percé op het eerste adres gekocht **moet** worden maar alléén op een juist adres gekocht **zal** worden. Wij gaan dus uitsluitend naar een vertrouwde en goed bekend staande liefhebber en nemen daarbij een ervaren en succesvol kweker mee. De praktijk leerde hem immers de kunst van het beoordelen en voor de beginnende kweker is dat nog een onmogelijke opgave. Zo'n deskundige hulp is onmisbaar, hij zal u zeggen waarom het één wel te doen ook, waarom het ander juist niet te doen.

Ga v.w.b. de koop uitsluitend in op de kleur, soort of ras dat uw voorkeur geniet. Dit is immers vooraf zorgvuldig vastgesteld, wij komen dan straks niet met wat anders thuis dan hetgeen de bedoeling was.

Over de verschillende mogelijkheden betreffende kleur en samenstelling van kweekparen, leest u later nog. Op dit moment laten wij dat even over aan de expert die u hebt mee genomen.

Welke kleurslag ook uw keuze is, smaken verschillen immers en dat is maar goed ook, wij bekijken nu eerst waarop bij aankoop m.u.v. kleur, gelet dient te worden.

U bekijkt nauwkeurig, samen met uw deskundige hulp, de vogels die u worden aangeboden. Doe dat niet achterdochtig maar wel kritisch. Het zal zelden voorkomen dat u bij een goed bekend staande en succesvol kweker, terecht komt in een totaal onverzorgde vogelkooi. Mocht dit onverwacht toch het geval zijn, dan kun je beter meteen een ander adres zoeken. Ook als u ziet dat er een soort apotheek bij het vogelbestand aanwezig is, koop dan niet. Gezonde vogels kunnen zonder al die middeltjes. Het is geen schande en ook geen reden tot alarm als u ziet dat daar een ziek geworden vogel afzonderlijk in een kooi is geplaatst, wij werken met levende wezens, ziekte en dood horen daarbij en daaraan ontkomt niemand. Maar het mag niet zo zijn dat het gehele

vogelbestand konstant met één of meerdere middeltjes op de been gehouden moet worden. Wij zijn kritisch en houden er een harde selectie op na omdat dit een succes bevorderende werking heeft. Wij zetten op een rijtje waarop gelet dient te worden, wat de startende liefhebber waarschijnlijk niet ziet maar de ervaren liefhebber dient te zien en zeer waarschijnlijk ook al in één oogopslag **zal** zien.

De gezonde kleurkanarie zal zich presenteren in een strak en aaneengesloten verenpak, glanzende bevedering, fel kijkende en geen half dichtgeknepen oogjes, een fiere indruk geven door de manier waarop deze op de zitstok plaatsneemt, hij zal zich erg levendig gedragen. Geen plakkerige of vuile aarsbevedering, geen vuile pootjes. Door afhanginge vleugeltoppen wordt vaak aangegeven, dat er met de konditie van de vogel iets mis is. Ook dient men goed op het formaat te letten, levers op de bouw van de vogel. Een te schriel, stellerig op de pootjes staande en ratterig in de bevedering zittende vogel laten wij waar hij was. Ervaren vogelliefhebbers weten, dat van tijd tot tijd badwater een noodzaak is voor de vogels. De niet fit zijnde en dikzittende kleurkanarie zal zelden of nooit van badwater gebruik maken, vandaar dat u vogels met onreine bevedering e.d. beter niet kunt aankopen. Wij hebben al gesteld, dat de bevedering strak en goed aaneengesloten dient te zitten. Ook al voldoet de vogel in de eerste oogopslag aan die eis, kijk dan toch nog of er op een bepaalde plaats, meestal op de schouders, opgestoken veertjes te zien zijn. Zo ja, dan controleren of lumps mogelijk daarvan de oorzaak zijn. Lumps zijn knobbelvormige, onregelmatige, deels onderhuidse uitgroeijsels die sterk variëren van grootte n.l. van enkele millimeters tot wel meer dan één centimeter. Zeer waarschijnlijk een erfelijke aangelegenheid, zoiets kopen wij natuurlijk niet. Voorheen hoorden wij vrijwel uitsluitend van lumps bij de zwaardere bevederde postuurassen. In de praktijk blijkt, dat er tegenwoordig steeds meer kleurkanaries voorkomen met genoemde kwaal. Genoeg over al die tekortkomingen waarop gelet dient te worden?

Eigenlijk niet, maar u gokt niet, neemt een expert mee bij de aankoop van uw

vogels en dus loopt u weinig of geen risico.

Als wij weten, dat uitsluitend gezonde vogels aangekocht moeten worden, dan dienen wij te weten hoe die gezondheid vast te stellen is.

Na alle opsommingen kijken wij, waarop gelet moet worden als de vogel in de hand genomen is. Vastgesteld dient dan te kunnen worden dat deze geen onrustig rode maar een gezonde huidskleur heeft, een gladde en beslist geen golvende te dikke buik of opgezwollen darmen. Het borstbeen zal niet scherp aanvoelen maar goed vast in het vlees zitten, voelt dit mager of slap aan dan is dat fout. Onder het borstbeen mag geen grote blauwe levervlek te zien zijn. Wij houden de vogel even aan het oor en luisteren of er sprake is van een geruisloze ademhaling. Piepende of ruisende ademhaling wijst op storingen met vaak verminderde konditie als gevolg. Een vogel, die optimaal in konditie is zal zich zelden als eerste uit de vlucht laten vangen, deze zal ook geen enkel verdacht geluid laten horen als de liefhebber wat moeite had om dat exemplaar in handen te krijgen. Een vogel, die na een paar keer op en neer te vliegen in vermoede toestand op de kooibodem terecht komt en zich daar moeiteloos laat pakken, is niet het exemplaar dat u moet hebben voor een succesvolle start. Vraag inzage in kweeklijsten, de eerlijke verkoper zal daartegen geen enkel bezwaar hebben want ook hij weet dat een gezonde afstamming erg belangrijk is. Start niet met inteelt.

Zijn wij er zeker van dat wij gerust tot aankoop kunnen overgaan, dan informeren naar de prijs die u moet betalen. Natuurlijk mag u op zo'n adres, zeker als u de vogels mag uitzoeken, gerust wat meer betalen dan de bodemprijzen die u in advertenties van opkopers kunt lezen maar soms wordt wel het vijfvoudige of zelfs nog meer gevraagd en dat is m.i. onnodig.

Uw keuze m.b.t. de kleurslag stond al vast, als de juiste deur werd opengetrokken kan de koop gesloten worden. Bij de volgende gelegenheid zullen wij o.a. kleur en mogelijkheden betreffende samenstelling kweekparen e.d. onder de loupe nemen.

use!

De,

Over nachtegalen en verwanten

Nachtegaal

Roodborst

De nachtegalen behoren tot de familie **Muscicapidae**, meer specifiek tot de onderfamilie **Turdinae** (lijsterachtigen) waartoe naast de echte lijsters ook roodstaarten, tapuiten en nog enkele andere soorten worden gerekend.

In hun Checklist of the Birds of the World, bezigen Howard and Moore voor de nachtegalen en hun directe verwanten, zoals de roodborsten, het blauw- of roodkeeltje (zie pagina 196 jaargang 1986), het blauwstaartje enz., de geslachtsnaam **Erithacus**. Andere auteurs hanteren voor bijvoorbeeld de nachtegaal en het roodkeeltje de geslachtsnaam *Luscinia*; voor o.a. de Siberische blauwe nachtegaal de geslachtsnaam *Larvivora* en voor o.a. het blauwstaartje de naam *Tarsiger*.

Dit alles maakt het vorsen in de literatuur soms wat moeilijk en omslachtig, alhoewel het tweede gedeelte van de wetenschappelijke naam in de meeste gevallen ongewijzigd gehandhaafd wordt. Zo kunnen we dan voor de nachtegaal lezen *Luscinia megarhynchus* of *Erithacus megarhynchus*.

Siberische blauwe nachtegaal

Kenmerkend voor de Erithacus-soorten is de kleine spits snavel en de relatief lange vleugels. Het zijn pure insecteneters.

De bij dit artikel afgebeelde soorten zijn:

De Roodborst, Erithacus rubecula. Ondersoorten en verspreiding: **E.r.rubecula**, West Europa, Noordwest Marokko en Noordoost Afrika; **E.r.molophilus**, Britse eilanden; **E.r.superbus**, Tenerife en de Canarische eilanden; **E.r.witherby**, Oost Algerije en Tunesië; **E.r.sordus**, Corsica en Sardinië; **E.r.bakanicus**, Balkan en Turkije; **E.r.hyrcanus**, Oost Turkije, Zuid Rusland, Iran en Irak; **E.r.tataricus**, West Siberië en Iran. De lengte is 14 cm. Er is geen uiterlijk verschil tussen man en pop en omdat ook veel popjes zinger, kan men zo op het oog de geslachten moeilijk onderscheiden.

Wie kent ze eigenlijk niet die kleine fraaie vogeltjes waarvan gezegd wordt dat ze tegen het raam tikken. Ze komen in ons land veelvuldig en gedurende het gehele jaar voor, en voelen zich het beste thuis in de wat vochtige gemengde bossen met veel onderhout. Ze nestelen ook wel in parken en tuinen. Vaak zie je ze huppelend over de grond met wat afhangende vleugels. Als je in de omgeving van hun specifieke biotoop in de tuin aan het spitten bent, zou het best eens kunnen wezen dat je dan een roodborstje op bezoek krijgt. Op slechts heel korte afstand van je, pikt hij de verse wormpjes weg.

Het nest kan op velerlei plaatsen zijn gebouwd, in boomholten, een kuiltje in de grond, tussen klimop langs muren en in nissen. Als nestmateriaal gebruiken ze mossen, dunne droge takjes, bladeren en stengels. De nestkom wordt bekleed met dierenhaar en/of fijne plantvezels en planteworteltjes. Een legsel bestaat uit 5 tot 7 eieren die een witachtige schaalkleur hebben waarop

talrijk roodbruine vlekjes voorkomen. Alleen het popje broedt en de broedduur bedraagt 13-14 dagen. De jongen zijn bedekt met warrige bruin-zwarte donsveertjes. Beide ouders voeren de jongen met wormpjes, rupsen en allerlei op de grond levende insecten in verschillende stada. Op een leeftijd van ongeveer 14 dagen vliegen de jongen uit en in hun jeugdkleed zijn ze bruinachtig en geelachtig gevlekt (schubtekening). De borstveren zijn bruingeel en de snavelhoeken zijn wit omrand waardoor het lijkt of die snavel aan de basis heel breed is. De zang van de roodborst is vol, bijzonder melodieus en veelvuldig te horen tot laat in de zomer. Is die zang in eerste instantie bedoeld om een vrouwtje te lokken, later dient die uitsluitend om zijn vaak grote territorium aan te geven. Hier woon ik en waag je niet in de buurt! Hij duldt geen enkele soortgenoot in zijn gebied en zal dat ongekernd fel verdedigen.

Roodborstje, leuke vogel om te zien, prettig om aan te horen, maar pas op, het is, althans tegenover soortgenoten, beslist geen lieverdje en zeker niet sociaal. In voorkomende gevallen neemt hij een dreighouding aan. Keel en borst steken dan sterk naar voren waardoor het oranjerode veerveild als een dreigend schild zich aftekent. Daarbij maakt de vogel met het lichaam heen en weer gaande bewegingen en dit alles doet al veel rivalen de aftocht blazen.

Vroeger werden nogal eens roodborstjes, uitsluitend voor de zang, in een kooi in huis gehouden. Ook zijn er in

volières, waarin ze dan paarsgewijs apart werden gehouden, broedresultaten mee behaald. Nu mag dat niet meer, althans niet in ons land.

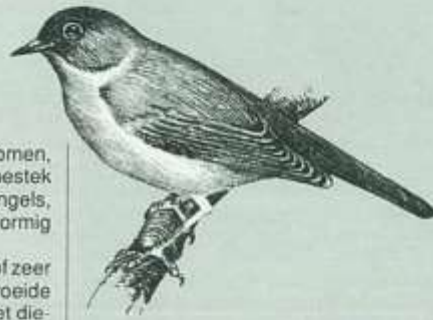
De Nachtegaal, Erithacus (Luscinia) megarhynchos.

Ondersoorten en verspreiding: **E.m.megarhynchos**, West Europa, Noord-West en Centraal Afrika; **E.m.africanus**, Syrië, Zuidwest Iran en Oost Afrika; **E.m.hafizi**, Centraal Azië en Oost Afrika.

Lengte 16 cm. Man en pop zijn gelijk van kleur alleen de popjes zijn wat kleiner van formaat.

Hun voorkeur gaat uit naar de randen van bossen met een dichte onderbegroeiing. Ook komen ze voor in parken en tuinen, daar waar hoge bomen, veel heesters maar ook brandnetels en wilde kruiden welig tieren.

Je ziet ze bijna nooit maar de opletten de wandelaar hoort ze wel. Het zijn geweldige zangers die van s' morgens vroeg tot laat in de avond, ja zelfs tijdens de nachtelijke uurtjes, hun afwisselende, melodieuze en ver dragende zang luidkeels ten gehore brengen. Overdag valt die zang niet zo sterk op omdat door allerlei geluiden en de zang van talrijke andere vogels hun zang wat wordt overstemd. Maar s' nachts is het bepaald indrukwekkend om die aan te horen. Met onze afdeling zijn we in het verleden meerdere malen omstreeks begin mei, in de nachtelijke uren naar deze geweldige zanger gaan luisteren. Je kunt ze dan vaak op heel korte afstand benaderen, tenminste als je je redelijk rustig gedraagt en niet opziet tegen wat kruip- en sluipwerk en de brandnetels voor lief neemt. Het is werkelijk om nooit te vergeten. Aanleiding tot de zang is enerzijds om een popje naar zich toe te lokken, de mannetjes arriveren namelijk zo'n dag of tien-twaalf eerder in hun broedgebed, maar tevens ook als territoriumaanduiding.

Is er een huwelijk tot stand gekomen, dan bouwt het popje in een tijdsbestek van 2-3 dagen van bladeren, stengels, halmen en mossen een komvormig nest.

Meestal bevindt het nest zich op of zeer laag bij de grond in een dichtbegroeide omgeving. De nestkom wordt met dierenhaar, graspluimen, soms ook plukjes wol, bekleed. Een legsel bestaat uit 4 tot 6 glanzend olijfbruinkleurige eitjes, althans op het oog. In werkelijkheid is de blauwgroene schaalkleur door de zeer talrijke dicht op elkaar bevindende olijfbruine vlekjes geheel niet meer te zien.

Alleen het popje broedt en zij doet daar ongeveer 14 dagen over. Pas uitgekomen jongen zijn op het kopje en het bovenste gedeelte van de rug voorzien van donkere donsveertjes. Beide ouders voeren de jongen met o.a. kleine slakjes, wormen, insecten en larven. Als ze ongeveer 12-13 dagen oud zijn, verlaten ze het nest en blijven dan nog enige tijd in de directe omgeving. Ze houden zich schuil in het struweel omdat er van echt vliegen nog nauwelijks sprake is. Maar, alles leert snel, ook het vliegen.

In hun jeugdkleed zijn de nachtegaalen bruingeel tot roodbruin geschubt, de snavelrand is aan de bas-s witachtig en week en de snavel is nog vrij kort.

Ze lijken dan ook wat gedrongen van postuur. In het najaar verzamelen oud en jong zich, om dan samen te vertrekken naar hun overwinteringsgebieden in Afrika.

Siberische blauwe nachtegaal, Erithacus (Larvivora) cyane.

Ondersoorten en verspreiding: **E.c.cyane**, Centraal Siberië en Zuidoost Azië; **E.c.bochaiensis**, Oost Siberië, Japan, Maleisië.

Lengte 15 cm. De popjes zijn aan de bovenzijde bruinachtig van kleur, keel en buik wit en de borst is bruinachtig geschubt.

Ook deze nachtegaal houdt zich voornamelijk op in de dichte onderlaag van bosachtige gebieden. In die dichte begroeiing op of laag bij de grond bouwt de pop haar nest van stengels, bladeren en takjes en de nestkom wordt bekleed met zachte halmen of ander zacht plantaardig materiaal en/of met dierenhaar. De 4 tot 6 eitjes zijn mooi blauw van kleur zonder tekening. Alleen de pop broedt en de broedduur bedraagt ongeveer 13 dagen. Beide oudervogels brengen hun jongen groot met allerlei levend voedsel, zoals rupsen, wormen en insecten. Na 14 dagen verlaten de jongen het nest. In hun jeugdkleed gelijken ze op volwassen popjes, de jonge mannen hebben soms toch af wat blauwe veertjes in het bovendek. Dit laatste komt overigens ook wel voor bij oudere poppen.

De zang van de Sibensche nachtegaal benadert die van de Europese verwant, is even klankvol en melodieus. Tegen de winter trekken de vogels naar warmer meer zuidelijker gelegen oorden.

Het Blauwstaartje, Erithacus (Tarsiger) cyanurus.

Ondersoorten en verspreiding: **E.c.cyanurus**, Rusland, Noord Japan en Zuid China; **E.c.pallidior**, Pakistan en Noordwest India; **E.c.chrysaesus**, Nepal, Noord oost India, West China en Noord Vietnam.

Lengte 13 cm. Het popje is op de bovendelen overwegend bruin en toont op de flanken minder oranje. Haar staart is eveneens blauwachtig van kleur. Ze komen voor in vochtige naaldbossen

met veel kreupelhout en onderbegroeiing. Ze leven erg teruggetrokken en houden zich nagenoeg altijd verborgen in de struiken. Er is mede daardoor ook betrekkelijk weinig van ze bekend. De eitjes, 3 tot 5 per legsel, zijn roseachtig van kleur. Verondersteld mag worden dat ze qua levenswijze en broedgewoonte sterk overeenkomen met de voorgaande soorten. Blauwstaartjes zijn ook net zo muzikaal als hun verwanten. Ze brengen een luide lijsterachtige zang ten gehore. Net als van de roodstaartjes bekend is, wippen ze vrijwel voortdurend met de staart.

Johnston's nachtegaal, Erithacus (Tarsiger) johnstoniae.

Geen ondersoort en ze komen voor in Taiwan.

Lengte 15 cm. De popjes zijn veel saaiër en valer van kleur, overwegend olijfbruin tot olijfgeel. Qua levenswijze komen ze geheel overeen met de voorgaande soorten. Een legsel bestaat uit 2-3 eitjes die lichtblauw van kleur zijn, niet getekend en gemiddeld 19 x 15 mm groot.

Broedduur eveneens 13 dagen en als de jongen na 14 dagen het nest verlaten gelijken ze op volwassen popjes.

Een wat verdere verwant, wel in dezelfde familie voorkomend maar dichter bij de roodstaartjes staand, is de **Witstaart nachtegaal, Cinclidium (Muscisylvia) leucurum.**

Ondersoorten en verspreiding: **C.l.leucurum**, Inia, Indochina, Maleisië en Burma; **C.l.cambodianum**, Cambodja.

Lengte 17-18 cm. Afgebeeld is een mannelijk exemplaar. De vrouwtjes zijn overwegend donker olijfbruin, op het bovendek donkerder dan aan de onderzijde. Ook zij heeft in de bruine staart, zowel links als rechts, een witte baan. Ze houden zich bij voorkeur op in de onderlaag van de bergwouden en ze

Over nachtegalen en verwanten

Witsaart nachtegaal

Johnston's nachtegaal

Blauwstaartje

ose!

De /

COM-tentoonstelling 1990

komen voor tot op hoogte van 2700 meter. De winterperiode brengen ze in 1500 meter lager gelegen gebieden door. Hun voedsel bestaat uit insecten in allerlei stadia maar in de herfst nemen ze ook veelvuldig bessen op. Het vrij diepe komvormige nest, dat van bladeren, takjes, stengels, mossen etc. etc. door beide vogels wordt gebouwd, bevindt zich meestal in dichte struiken. Een legsel bestaat uit 3 tot 4 witte tot rozeachtige eitjes die donkere stippen en spatten vertonen. De eitjes worden voornamelijk door het popje bebroed, maar ook het mannetje verleent daarbij wel enige assistentie. Samen brengen ze ook de jongen groot en dat gebeurt met een volledig insectenmenu. Als de jonge vogels zo'n twee weken oud zijn, vliegen ze uit en in hun jeugdkleed gelijken ze nog het meest op volwassen poppen, ze zijn dus bruin van kleur. Per jaar wordt er meestal twee maal gebroed. Hun lied klinkt luid en is zeer melodisch.

Nachtegalen zoals hiervoor genoemd, komen maar zelden bij de vogelliefhebbers voor. De in Europa voorkomende soorten mogen al sowieso niet gehouden worden, althans niet in ons land, maar ook voor de uitheemse soorten, die onregelmatig en bij relatief kleine aantallen worden geïmporteerd, is er blijkbaar niet zo'n sterke belangstelling.

De huisvesting en voeding vraagt speciale aandacht en stelt hoge eisen. Afgaande op de bestaande en doorgenomen literatuur, zijn er in het verleden met verschillende *Erithacus*-soorten wel kweekresultaten behaald, maar het zijn uitzonderingen en dat zal wellicht nog wel lang zo blijven.

De 39e COM tentoonstelling is gehouden in het Joegoslavische Split. Wellicht zal voor een aantal vogelliefhebbers deze tentoonstelling best aardig zijn geweest, veel positiefs valt er niet over te zeggen. Sterker nog, het is eigenlijk onbegrijpelijk dat een dergelijk slecht georganiseerd evenement met een volledig tekort aan behoorlijk tentoonstellingsmateriaal onder het vaandel van de COM gehouden kan worden. De vogels moesten somtijds in totaal voor die dieren ongeschikte kooien worden gehuisvest; de kooien waren overwegend vuil, maar dan ook echt vuil, en de stellingen ontbraken. De kooien werden vier hoog opgestapeld op tafeltjes; ziet u het voor u?

Het is in feite niet verantwoord om aan zulke tentoonstellingen deel te nemen. Maar ja dan sta je daar met 570 vogels, ingezonden door 92 leden die er toch enige verwachting van hebben, en dan is een onverhoedse terugkeer ook niet mogelijk. De kostbare vliegreis, juist met het oog op het welzijn van de vogels, is volledig gepland, tussentijdse terugkeer maakt de zaak nog veel duurder.

Het COM vraagprogramma laat nogal wat prijswinnaars toe, en de navoigende NBvV-leden vielen daarin met in totaal 40 medailles.

W. Bos Zuidwolde **Z** met stam vinken; **A. de Brouwer** Heeswijk Dinther **G** en **2x Z** met Japan Hoso; **Debougnoux** Wijnandsrade **B** met stam gdisabel; **L.J. Degens** Geleen **Z** met stam zilversatinet; **A.J. Domburg** Streefkerk **2x G** en **1x Z** stam opalen en **G, Z** en **B** met enkelingen roodfact.; **H.D. v. Franquemont** Dordrecht **G** met Mozorrdagaat; **F.M. Gerhardus** Doestburg **G, Z** en **B** met roodfact. kanaries; **C. v.d. Heuvel** Helvoirt **B** met stam kroonvinken; **J.P. de Jong** Ridderkerk **G, Z** en **B** met mozaiekkanaries; **Jac. Kraan** Hazerswoude **G** met stam zilverbekjes; **P. Morel** Breskens **B** met bastaard; **D. Offerman** Aalsmeer **B** met zwartwang zebrevink; **F. Panjer** Veghel **G** met stam jap. meeuw en **B** met enkeling; **H. van Rijn** Haaksbergen **G** en **Z** met glansspreeuw; **M. Salden** Berg ad Maas **Z** en **B** met stam en enk goudgeel; **L. van Santen Bergmaier** De Meern **Z** met stam jap. meeuw; **A.J. Schoones** Vlijmen **Z** met crestbred; **S. Smeets** Echt **B** met zilverbruin; **B.J. Vosman** Zwolle **G** en **2x Z** met roodkopamadine en bandvink; **A.G. Westland** IJsselstein **B** met stam phaepivoor; **A.F.P. v.d. Wielen** Oss **G** en **2x Z** met bruinpastelivoor; en **E. van Wijk** Assen **B** met grijskaplijster.

Onze felicitaties gaan uit naar de prijswinnaars maar ook en vooral onze dank aan de heer en mevrouw Bart die gedurende al die tijd er alles aan hebben gedaan om 'hun' vogels in goede conditie te houden.

G= Goud, Z= Zilver en B= Brons, maar dat begreep u al.

Voortplantingsgedrag van de veldleeuwerik

door prof. dr. Anthonie Stolk

De veldleeuwerik laat een eerste begin van de overgang zien van het plaatsgebonden huwelijk naar de monogamie, waarbij één mannetje met één vrouwtje is gepaard. Zoals bekend is het een trekvogel, die vroeg uit zijn overwinteringsgebied naar Midden-Europa terugkeert. Het kan bijvoorbeeld midden februari zijn, als het nog volop winter is. Door de mannetjes worden territoria van vijfduizend tot vijftienduizend vierkante meter bezet, waarin geen enkele mannelijke soortgenoot wordt geduld. De vrouwtjes komen ongeveer tien dagen later en ook door hen worden gebieden van ongeveer gelijke afmetingen bezet, waarvan de grenzen doorgaans die van de mannetjes dekken. Als gevolg daarvan woont gewoonlijk ook een vrouwtje op een plaats waar een mannetje aanwezig is. Voor het tot stand komen van een plaatselijk huwelijk lijkt dit uiteraard de ideale voorwaarde te zijn.

Andere bijzonderheden spelen hier echter ook een niet onbelangrijke rol. Bij de veldleeuwerik *Alauda arvensis* gaat het initiatief tot paarvorming van het vrouwtje uit. In de buurt van het mannetje strijkt ze neer, maar vreemd genoeg wordt ze dan onmiddellijk bang voor haar eigen moed en ondernemingslust en zoekt ze angstig dekking.

Ook bij het plaatsgebonden huwelijk moeten angst en agressie tussen de nieuwe partners worden overwonnen. Daarmee blijken de veldleeuweriken het nogal moeilijk te hebben. Ontdekt het mannetje het verlegen vrouwtje, dan komt hij terstond dichterbij en begint met de uitvoerige hofmakerij. Aanvankelijk slaagt hij daarbij niet en doet hij met zijn bemoeienissen eigenlijk niet anders dan het vrouwtje te verjagen. Opgewonden vliegt hij achter haar aan en tracht hij het vrouwtje met vliegmanoeuvres naar het midden van zijn gebied terug te dringen.

De veldleeuwerik toont tot dusver eigenlijk niets nieuws. Komt echter het vrouwtje tijdens deze achtervolging in het gebied van een al getrouwd paartje terecht, dan is er wat opmerkelijks te zien. Uit angst voor zijn buurman waagt het achtervolgende mannetje het niet om verder te gaan. Geleidelijk aan blijft hij achter en in plaats van de achtervolging onverstoord voort te zetten, begint hij een lieflijke lokroep te fluiten.

Uiteraard is het vrouwtje van de buurman helemaal niet gediend van het binnendringen door het vluchtende vrouwtje en valt hij haar onmiddellijk

aan. Op dat moment komt ook de buurman aangevladderd. Hij ziet echter in de indringster niet een welkome vrouwelijke aanwinst, maar een vreemd individu, dat klaarblijkelijk zijn vrouwtje kwaad wil doen. Aan de zijde van zijn vrouwtje valt het mannetje dan aan. Gezamenlijk wordt de vluchteling terug naar de grens gedreven en zo wordt ze bij het nog steeds lokkende fluitende mannetje teruggebracht.

Door dit alles tonen de veldleeuweriken een uitgesproken hoger gedragsniveau dan we bij het zuivere plaatsgebonden huwelijk krijgen te zien: het mannetje voelt zich geroepen om het vrouwtje in het gevecht te helpen. Bij gevolg is het dus niet alleen de plek, waaraan ze zich gebonden voelen. Hier blijkt tussen het mannetje en het vrouwtje de kiem van een persoonlijke binding duidelijk aanwezig te zijn.

Uiteraard is het huwelijk van de veldleeuwerik nog zeer onvolmaakt. Orderstaand enige voorbeelden uit de praktijk om dit toe te lichten.

Het veldleeuwerikmannetje Hans werd door een rondzwervende soortgenoot aangevallen. Het was duidelijk dat deze zijn gebied wilde veroveren en een verbitterd luchtgevecht was het resultaat. De kleine kemphanen fladderden buik aan buik twee tot drie meter omhoog en pikten elkaar met de scherpgepunte snavels. Ook grepen ze met hun klauwtjes in elkaar vast en sloegen elkaar met de vleugels. Dan vielen ze samen naar beneden en maakten zich los om onmiddellijk weer op te vliegen

voor de volgende ronde.

Hans had ongeveer tien minuten nodig om zijn tegenstander Maarten onder luid geschreeuw weg te jagen. Zijn vrouwtje Carla peinsde er al die tijd niet over om hem te hulp te komen en gezamenlijk de tegenstander te verslaan. De persoonlijke binding schijnt in die beginfase meer bij het mannetje op het vrouwtje gericht te zijn dan omgekeerd.

Na het grootbrengen van het eerste nest jongen werd één van de buran van Hans en Carla door een roofvogel gegrepen. Dat het naburig gebied geen eigenaar meer had, werd het eerst door Hans ontdekt. Onder het motto **de een zijn dood is de ander zijn brood**, breidde Hans onmiddellijk zijn gebied uit. Voor zijn gezang vloog hij ongeveer elk kwartier vijftig tot tachtig meter steil omhoog om op verschillende plaatsen, nu eens hier en dan weer daar luid zijn bezitsrecht aan de wereld te verkondigen. Hij troostte vanzelfsprekend ook de weduwe, die hij tegelijk met het grondgebied had overgenomen. Hier hadden we me: een duidelijk geval van **plaatselijke bigamie** te doen: tweewijverij bijgevolg.

Dat troosten van de weduwe ging bij Hans zo innig en zo ver, dat zijn eigen Carla dat jaar niet eens aan haar tweede nest toekwam. Hans werd echter het volgend jaar weer monogaam en wel met zijn eerst zo vernederend verwaarloosde Carla. Feeds in de begintijd van de monogamie krijgen we hier de enorme aantrekkingskracht van de kersen

De voliere van de maand

Met veel trots, en terecht, toont M. Kruijssen uit Uden zijn vorig jaar gebouwde volière. Al sedert zijn jeugd houdt en kweekt hij vogels en nog steeds vindt hij het een geweldige hobby waar hij maar ook zijn gezin erg veel plezier aan beleeft.

De volière is opgetrokken van hout. Het centrale punt is het binnenverblijf, een ruimte van 2 x 2 meter grondoppervlak. Het dak is voorzien van echte leien. De links en rechts aansluitende buitenvolière meet in totaal een lengte van 8,50 meter, is 2 meter diep en 1,80 m hoog. Voor de bouw van de buitenvlucht is gebruik gemaakt van houten balkjes van 4,5 x 4,5 cm en het over het houten geraamte gespannen gaas is groen geschilderd. De schittering is daardoor vervallen en de vogels in de volière zijn veel beter te observeren. De buitenvlucht is in één lengte, met andere woorden de vogels kunnen langs de achterzijde van het nachthok van het ene gedeelte van de vlucht naar het andere gedeelte vliegen. Het gehele buitengedeelte is beplant met voornamelijk coniferen en aan de voorkant is tegen het geheel een smalle planteborder aangelegd met voornamelijk eenjarig zogenaamd zomergoed zoals geraniums en dergelijke. Het vogelverblijf vormt een heel mooi geheel met de tuin en dat was nou net de bedoeling. Het doet dan allemaal wat natuurlijker aan. In de volière zijn putters, groenlingen, sijsjes, kardinalen, vinken, kwartels, goudfazanten, wevers, japanse nachtegalen, wat timalies en pagodespreeuwen gehuisvest. Een gevarieerd gezelschap dat evenwel goed accordeert getuige er ook kweekresultaten worden behaald. Daarnaast zijn het bijna allemaal vogels die op een wel zeer welluidende wijze veelvuldig van zich laten horen en op zich is dat al een enorm plezier.

FRIESLANDS GROOTSTE VOGELMARKT TE JOURE

Elke derde zaterdag van maart en oktober
Zaterdag 17 maart 1990 in de Evenementenhal aan de Vegelinsweg
handelaren voor 09.30 uur binnen aanvang verkoop 10.30 uur
Tel. int.: 05138 - 16612 of 16610

Kwartels e.d. verboden volgens art. 3 Veeziektewet
Organisatie Voliëreviering "Zanglust" te Joure

